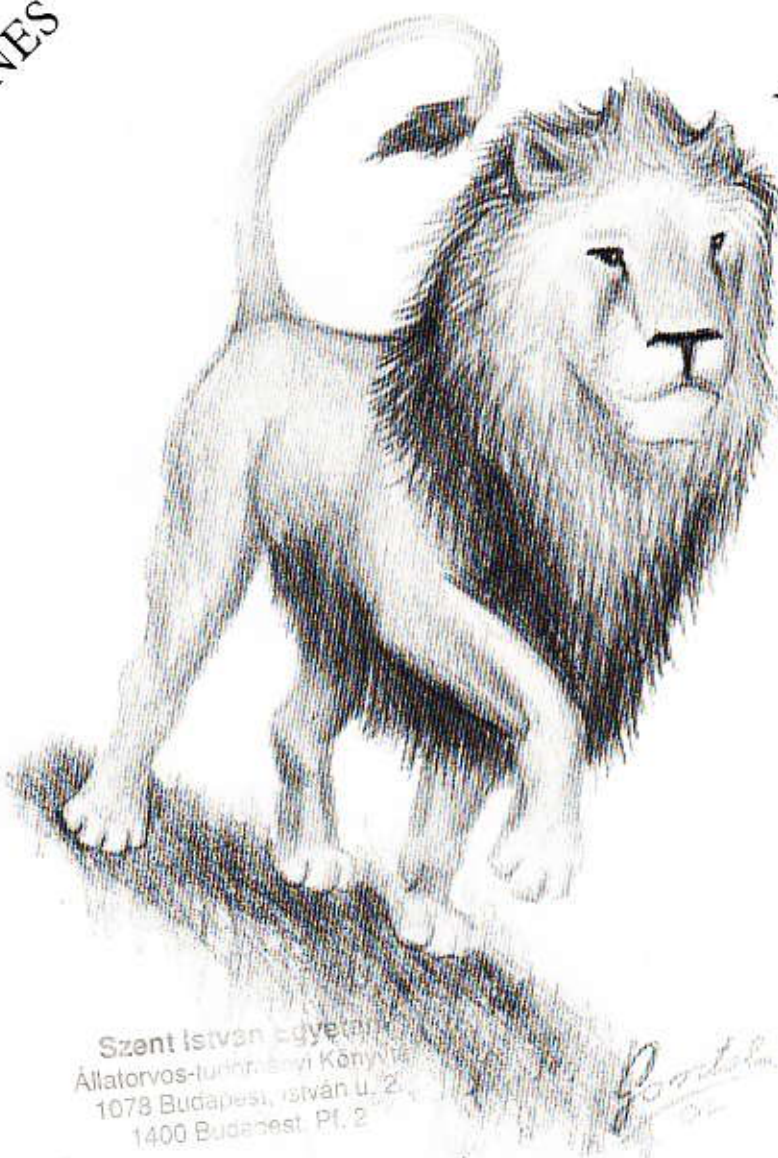

kiVETítés

Az állatorvostan és zoológus hallgatók lapja
VI. évf. III. szám - 2002. szeptember-október

INGYENES

KOLLÉGIUM
MELLÉKLETTEL!

0.1048

Szent István Egyetem
Állatorvos-tudományi Könyvtár
1078 Budapest, István u. 2.
1400 Budapest, Pf. 2

Fókuszban a kémia

Tartalom

“Szorgalmas munkával, kitartással, akaratereővel nagyon sok mindent el lehet érni.”	
<i>Beszélgetés Prof. Dr. Scheiber Pállal</i>	4
“A macskát nem szeretem, mert megeszi a csalihalamat.”	
<i>Prof. Dr. Scheiber Pál - ahogy eddig még nem ismertük</i>	6
Újra itt van...	
<i>Dékán Úr tanévnyitó beszéde</i>	8
Tudományos Diákköri Konferencia	
<i>2002. november 27-én</i>	10
Gólyatábor 2002.	
<i>Gólyavélemény és fényképalbum</i>	11
A nov. 19-i Összhallgatói Értekezletről	
<i>Címzavakban amit mindnkinek tudni kell</i>	14
Szállás	
<i>A kiVETítés kollégiumi melléklete</i>	15
Magyar Állatorvosok Világszervezete	
<i>megalakult a Hallgatói Tagozat</i>	19
Vigyázz, kajakos!	
<i>Profi edzés és az Egyetem</i>	22
Agility	
<i>Speciálisan képzett kutyák világbajnoksága Gyulán</i>	23
Nagyvárosban	
<i>Kosnás Attila új novellájának első része</i>	25

kiVETítés

A SZENT ISTVÁN EGYETEM
ÁLLATORVOS-TUDOMÁNYI KARÁNAK
HALLGATÓI LAPJA

Megjelenik félévente 2 számmal, 500 példányban.

e-mail: kivetites@freemail.hu

Felelős kiadó:
Sipos Katalin, SZIE ÁOTK HÖK Elnök

Főszerkesztő:
Rév László Zoltán

Címlap:
Gosztola Edit

Tördelés:
Rév László Zoltán
Márkus Bélint

Szerkesztők:
Mark Hedberg
Márkus Bálint
Vecsei Anna Luca

Munkatársak:
Hauberger Péter
Kosnás Attila
Kovács Rezső
Lábos Viktor
Papp Orsolya
Paulina Anna
Sipos Katalin
Tornyai Kata

Fénykép:
Benyeda Zsófia
Kokány Zsófia

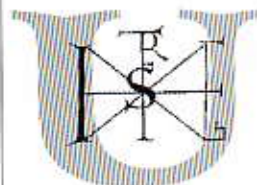
Nyomdai munkák:
mondAt Nyomdaipari és Szolgáltató KFT

KIADJA AZ IAMS

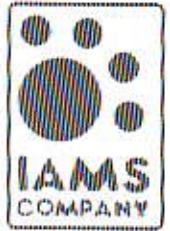
A Szerkesztőség a megjelent cikkek tartalmával és szellemiségével nem minden esetben ért egyet, azokért felelősséget nem vállal.

Decemberben a Hallgatói Örkormányzat a Normány Katalin Bizottság keretében egy magyartudományi, multikulterális témakörrel foglalkozó bizottságot alakított, amely teljes mértékben ki fogja használni az állatorvosi és kapcsolódó területek is. Ezután is köszönjük a nagyjelű támogatást a Bizottság minden tagjának.

KÖSZÖNJÜK PROF. DR. VÖRÖS KÁROLY, DR. SZALAY FERENC, AZ ANATÓMIAI ÉS SZÖVETTANI TANSZÉK, A DÉKÁNI HIVATAL, A KOLLÉGIUM, A KÖNYVTÁR, A SEMMELWEIS EGYETEM MEDIKUS C. LAPJA, A TANULMÁNYI OSZTÁLY ÖNZETLEN SEGÍTSÉGÉT!

A mai állatorvos

Egyre látványosabb különbség figyelhető meg, ha a mai állatorvosi praxist ill. állatorvost összehasonlítjuk akár csak az 5-10 évvel ezelőtiekkel. Az állatorvosi praxis nem állami állás: magánvállalkozás, profit termelő tevékenység. Ez biztosítja az állatorvos megélhetését és a praxis fejlesztését is. A tulajdonosok minél magasabb szintű ellátás iránti igényének növekedésével párhuzamosan nő a beruházás iránti igény, ill. a szakmai képzés iránti igény. Nő az egyre jobban felszerelt praxisok száma, nő a verseny a páciensekért. Ehhez mind több anyagi forrás szükséges. Természetesen az állatorvos saját életszínvonalát is folyamatosan növelni szeretné.

Az állatorvosi rendelő tevékenysége tehát ma már nem „csak” a gyógyító-megelőző, klasszikus értelemben vett állatorvosi munka, hanem mindinkább egy nyereségorientált, több lábbon álló vállalkozás. A szolgáltatások körének bővítése minden rendelő számára kulcsfontosságú, a fennmaradása, fejlődése érdekében.

Ehhez újfajta állatorvosra is szükség van. Hiába kiváló szakember az állatorvos, ha nem tudja nyereségesen üzemeltetni a praxisát, akkor előbb-utóbb annak bezárására kényszerül.

A szolgáltatások bővítése lehet szakmai irányú (új RTG, ultrahang,

fogászati szakrendelés bevezetése) ill. egyéb (állatvédelem, kereskedelmi).

Az egyik legkézenfekvőbb, az állatorvos számára legkönnyebben megvalósítható, bevételt hozó szolgáltatás bővítés az állatorvosi praxisában megjelenő kutyák és macskák számára a táp vásárlásának lehetővé tétele. A tápot valahol minden - táppal etető - állattartónak meg kell vásárolnia. Miért ne az állatorvosi rendelőben tenné? A tápot etetők száma folyamatosan nő, hiszen időt, fáradságot takarít meg a tulajdonos, megmenekül a napi eledel készítésének minden velejárójától. Egy rendkívül dinamikus fejlődő piacról van szó, ami azonban további hatalmas fejlődés előtt áll, hiszen ma Magyarországon a kutyáknak, macskáknak csak kb. 20 % -át etetik táppal, azonban ez a szám folyamatosan nő.

A rendelői tápforgalmazás tehát kiszámítható, folyamatosan bővülő bevételt biztosít a praxisnak, ráadásul ennek ügyintézését az asszisztens vagy recepciós intézheti, az állatorvos idejét nem köti le.

Nagyon fontos azonban az állatorvos ajánlása. Felmérések szerint a tulajdonos az állatorvos tanácsait fogadja el leginkább, az ő ajánlás alapján dönt. Az állatorvos az, aki tisztában van azokkal a takarmányozási, dietetikai kérdésekkel melyek alapján

kiválaszthatja, az állatnak melyik táplálék a legmegfelelőbb, s az állatorvos az, akihez a tulajdonosok ezzel a kérdéssel a leggyakrabban fordulnak, tehát neki van lehetősége a tanácsadásra.

Azok a rendelők, melyek kiegészítő tevékenységként tápeladással is foglalkoznak, bevételük mind jelentősebb részét nyercik tápeladásból. Amerikai, nyugat-európai tapasztalatok is ezt a tendenciát mutatják.

Tekintettel arra, hogy a praxisokban nem túl sok hely áll a táp tárolására, célszerű olyan tápot tartani, melyen nagyobb profit realizálható, hiszen arra nincs lehetőség, hogy többféle tápot raktározzanak, annak pedig nincs értelme, hogy olcsó tápokon, kis árrést érvényesítve forgalmazzon. Erre tehát a legalkalmasabbak a szuper prémium tápok, hiszen ezek magasabb ára, magasabb árrése nagyobb nyereséget biztosít.

Az állatorvosok mind nagyobb számban lépnek ebbe az irányba, szakemberek, de mellette mindinkább üzletemberek, akik sikeresen irányítják jövedelmező vállalkozásukat.

*Dr. Berkényi Tamás
az IAMS magyarországi
állatorvos-menegere*

A kiadvány az IAMS támogatásával készült

„Szorgalmas munkával, kitartással, akaraterővel nagyon sok mindent el lehet érni.”

egy hosszú beszélgetés Prof. Dr. Scheiber Pállal, a Kémia Tanszék tanszékvezetőjével

Prof. Dr. Scheiber Pál 1942. augusztus 28-án, Keszthelyen született. Középiskolai tanulmányait Gödöllőn, a Török Ignác Gimnáziumban végezte. 1965-ben pedig az ELTE vegyész szakán szerzett diplomát. Az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetének Gyógyszerkutató Osztályán készítette doktori értekezését, melyet 1967-ben védett meg. 1968-ban került az Állatorvos-tudományi Egyetem Kémiai Tanszékére. 1982. óta a kémiai tudományok kandidátusa, 1989. óta tanszékvezető egyetemi tanár. 1991-1997 között az ÁOTE, 2000. jan. 1. óta a SzIE rektor helyettese.

Vegyészként végezve hogy került ide?

Amikor végeztem, az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetének Gyógyszerkutató Osztályára kerültem. Abban az időben ez az egyik legmodernebb kémiai kutatóhely volt, ahol szintetikus gyógyszerkutatás folyt. Az 1967-ben készült egyetemi doktori értekezésem anyagából az Angol Kémiai Társaság lapjában több publikáció is megjelent. Amikor az ottani osztályvezetőm, Nádor Károly meghívást kapott ide a Kémiai Tanszékre, ragaszkodott ahhoz, hogy vele jöjjenek. A tanszék akkoriban analitikai kémiai kutatásokat folytatott, ennek megfelelő volt a felszereltség is, és elég korszerűtlen. Sok mindent szinte a nulláról kezdett kezdeni. Megteremtettük a kutatás feltételeit, és azóta sok diszciplináris és ipari kutatást végeztünk. 1968 óta a szerves és gyógyszerkémia, mint kutatási vonal ezen a tanszéken gyökeret eresztett és megerősödött. Ma ez a Tanszék elismert hazai szerves kémiai kutatóhely, és olyanokkal kell, hogy álljunk a versenyt, mint a természettudományi karok vagy műszaki egyetemek szerves kémiai tanszékei, kutatóintézetek, stb.

Most éppen milyen kutatások folynak a tanszéken?

Heterociklusos szintézismódszerek kifejlesztésével foglalkozunk, és emellett olyan új molekulákat szintetizálunk, amik értékes biológiai aktivitást hordoznak. Hogy egy tudományos felismerés, egy felfedezés mikor hasznos, azt nehéz rögtön eldönteni. Egy teoretikus felfedezésről nem lehet tudni, mikor válik a társadalom számára nagy hasznot hajtó tényezővé. Most éppen egy szoros határidővel harcolunk, egy bonyolult szerkezetű

szerves célmolekulát, a farmakológiai vizsgálatokhoz elengedhetetlenül szükséges szelektív Na-esatorna blokkolót kell készítenünk. Napjában sokat tartózkodom laborban, mert szeretném, ha ez a munka sikeres lenne.

Mi a véleménye az integrációról?

Az integráció önmagában nem egy üldözendő intézmény. Sok mindent jelent, egyebek mellett a szellemi tökének az összecsisítását és egy racionális területi integrációt is. Az integráció a jelenlegi formájában a Szent István Egyetemen nem igazán jó. Akkor lenne jó, ha sokkal erősebb lenne a kooperáció a karok, és a karok tanszékei között. A jelenlegi, több, mint 200 tanszékkel működő struktúra irracionális. 70-80 tanszék mind a tíz kar összes oktatási feladatait el tudná látni, ha a SzIE nem öt vagy hat campuson működne. Ez a területi széttagoltság komoly gátló tényező. Ha ezen lehetne javítani, a szellemi erők koncentrációja, az oktatómunka és a kutatás sokkal hatékonyabb lenne. Egyértelmű követelmény, hogy az erőket koncentrálni kell. Egy nagy tanszéknek, nagyobb kutatási kapacitása révén, sokkal jobb esélye van egy kutatási pályázat során. Nagyobb az esélye arra, hogy egy külföldi prominens kutatóintézettel kooperáljon. Az integrációnak a végső célja az, hogy növekedjen a hatékonyság, azáltal, hogy az erőket koncentráljuk. Ehhez szervezeti átalakításokra is szükség lenne, amelyekre meglehetősen kicsi esélyt látok, bár az integrációs ügyek nem az én közvetlen feladatokat képezik. Én egyetemi szinten a külkapcsolatokért vagyok felelős, amelyek minden résztvevő kar és tanszék számára egyaránt fontosak, különösen

most, hogy eltűnnek a határok Európában. A mobilitás olyan erős, hogy az egyetemeknek nemzetközi intézményekké kell válniuk, mert manapság csak így tudnak helyállni.

Diákoknak milyen lehetősége van külföldön eltölteni egy-egy szemesztert vagy nyári gyakorlatot?

A lehetőségek megvannak. Vannak európai projektek, mint a Socrates-Erasmus program, amelyek bilaterális szerződéseken alapulnak. Például az állatorvostan hallgatók kimehetnek Hannoverbe, Bécsbe, Utrechtbe. Akik ebben a cserében részt vesznek, nem fizetnek tandíjat. A program továbbá biztosítja a megélhetéshez szükséges anyagi fedezet nagy részét. Aztán működik a Ceepus projekt, amely egy közép-európai, döntően szomszédos országokkal kialakított együttműködés. Vannak a Szent István Egyetemnek olyan bilaterális szerződése is európai és tengerentúli egyetemekkel, amelyek keretében külföldre lehet menni gyakorlatra vagy alapképzésre. A keretek tehát adottak és nem rosszak. Sokszor előfordul, hogy jó helyekre nem tudunk hallgatót delegálni. A lehetőségek tulajdonképpen már körvonalazódtak, de ezeket még nem sikerült igazán jól kihasználni és egy olajozott működést beindítani. A magyar együttműködés gyengéje, hogy több az innen kimenő hallgató, mint amennyi hazánkba érkezik. Az Oktatási Minisztérium szorgalmazza - nem csak az Állatorvos-tudományi Kar, hanem az egész magyar felsőoktatás felé - „hogy próbáljunk ezen segíteni. Hogyan? Ha minél több kurzust idegen, elsősorban angol nyelven is felkínálunk.

Mi úgy vettük észre, hogy nálunk igen nagy mértékű az idegen nyelvű oktatás.

Ez egy különleges helyzet, ami a teljes magyar felsőoktatásra nem jellemző. Az állatorvosi képzés egészen egyedülálló helyzetet jelent, ilyen helyzetben szinte senki más nincsen a hazai felsőoktatásban. Az 1989-ben megindult a német nyelvű képzés nagy feladat és egyfajta kiugrási lehetőség volt a kar számára. Óriási intellektuális haszna volt, miáltal a magyar képzés tananyaga is felfrissült. A sok külföldi tankönyvben, amelyek közül külföldi hallgatóinknak tankönyvet javasolhatunk, nagyon sok igazán jó, új gondolatot találtunk. Ezeket természetesen beépítettük a magyar képzésbe is. Aztán 3 évvel később jött az angol nyelvű oktatás, hasonló szisztéma szerint. Az oktatómunka alapvető kritériumává vált a színvonalas nyelvtudás. Ennek köszönhetően megnőtt az oktatók nyelvi felkészültsége, és - további haszonként - magabiztossága egy külföldi konferencián vagy külföldiekkel való tárgyaláson. Azt hiszem, minden hazai egyetem szeretne ilyen idegen nyelvű képzéseket indítani. Több intézmény kínál angol nyelven képzést az állatorvos-tudományban is, így Kassa, több egyetem Lengyelországban, a balti államokban, szóval a verseny nem csekély. Az állatorvos képző intézmények általában szigorú, behatárolt hallgatói keretekkel dolgoznak. Akinek nincsen helye Norvégiában vagy Németországban, az más ország egyetemén szeretné ezt tanulni. Jól kell ezt végeznünk, hogy a felvevő bázisunk megmaradjon. Ma mindenestre elmondható, hogy örvendetesen sok külföldi hallgatónk van.

Mi a különbség oktatói szemmel a külföldi és a magyar hallgatók között?

A magyar hallgatók induláskor sokkal felkészültebbek, mint a nyugatiak. Ez nem a külföldiek elmarasztalása, hanem tényszerű következmény annak, hogy a magyar középiskola még ma is egy nagy érték, és sok tekintetben erősebb, mint a német vagy a skandináv. Ez azt is jelenti, hogy a tényszerű tudásanyag sokkal nagyobb a magyar gimnáziumi érettségi követelményekben. Ugyanakkor úgy érzem, hogy a

magyar diákokat 18 éves korukig "fáradttá" tanítják. A magyar gimnázium sokat követel, a szellemi frissesség egy kicsit megkopik. Viszont a szellemi frissességben a külföldiek vannak előnyben. Egy külföldi számára sok minden sokkal könnyebben "abszorbeálódik", mert memóriája nincs annyira telítve, mint a magyar érettségizőknek. Ezért ezt a kezdetben tapasztalható lemaradásukat behozzák. Az első év végére, szigorlat idejére, bizony megközelítik a magyarokat. Talán még egy kicsit gyengébbek, de klasszis különbségek nincsenek. Annál is inkább, mert ugyanazt a követelményrendszert alkalmazzuk nálunk is. Mindemellett vannak problémás esetek. De nem az ilyen hallgatót marasztalom el, mert közülük akad olyan is, aki csak egy vagy két évet tanult természettudományokat a sokkal liberálisabb a tantárgyfelvételi rendszer következtében. Nincs ugyanis szigorúan előírva, hogy mit kell feltételül tanulni a gimnáziumban.

Ezt az akaratot az oktatók könnyen el tudják venni a hallgatókból. Sok esetben nem azt keresik az oktatók, hogy mit tud az ember, hanem azt próbálják bemutatni, hogy mit nem tud.

Talán arra gondol, hogy sok esetben hiányzik a lelkesítés, az ambíció felkeltése. Biztos igaz, lehetnek olyan vizsgaszituációk, amikor ez az érzés keltődik egy vizsgázó hallgatóban. Ezt elítélem, magamat különösen elítélném, ha valakiben az a hamis érzet uralkodna el, hogy azt éreztetem vele, hogy sok mindent nem tud. Ugyanakkor elvem az is, hogy egy vizsga legyen igényes, legyen tétje. A lényeges ismereteket feltétlenül meg kell követelni, hiszen a színvonal és a minőség valahol itt rejtőzik. Az oktató igényessége önmagával szemben, és ennek az igényességnek a fokozatos megismertetése, átültetése a hallgatókba a járható út. A személyes kontaktusnak az az egyik legfontosabb eleme, hogy igényeket próbáljunk egymás felé közvetíteni. A hallgató is mondja meg, hogy ő mit vár el, hogy vár el segítséget munkájához. A hallgató, amikor belép az egyetem kapuján, szeretné látni azt, hogy mi a célja azoknak a tantárgyaknak, amiket a tanterv számára kötelezően előír. Ahogy múlnak az évek, egyre inkább

érezem azt, hogy világosan kell láttatnunk: mindennek valamilyen célja van, tágabb összefüggésekre kell rámutatnunk. És ha egy hallgató czecket átlátja, akkor ezekkel a célokkal talán azonosulni tud, és kész ezekért értelmes munkát végezni. Azt a bizonyos akaratot talán nem stimuláljuk kellőképpen. A saját egyéniségemből és természetemből kifolyólag mondom ezt, mert ha valami eredményt elértem, azt elsősorban a saját akaratomnak köszönhettem. Szorgalmas munkával, kitartással, akaratommal nagyon sok mindent el lehet érni. Ezt hirdetem is a hallgatóknak: bízzanak magukban, ne adják föl, akarjanak, szorgalmasak legyenek, nem szégyen az.

Mi a professzor úrnak a legfontosabb az életben?

Munka-család, család-munka. Igazából sorrendet nem lehet felállítani, mert nem összehasonlítható, de számomra mégis legfontosabb két eleme az életnek. Ha reggel otthonról eljövök, akkor nem hozok magammal különösebb gondokat, tudok koncentrálni a munkámra. Este, ha hazamegyek, jóleső érzés, hogy valóban a saját családomhoz térek vissza. A kettő nem választható egymástól, de a magánéletben nyilván egy kicsit más az ember, mint a munkahelyén. A szakmai szigorúság talán a legfontosabb eleme ennek az egész tevékenységnek. Sokan siratják a magyar felsőoktatást, mert színvonalasítást tapasztalnak. Ez sajnos igaz. Ma 350 ezren tanulnak a felsőoktatásban, 15 évvel ezelőtt még alig 100 ezren, a színvonalasítás ennek törvényszerű következménye. Karunkon szerencsére ennek csak szórványos jeleit lehet észrevenni. Itt még mindig elitképzés folyik, és ezt nekünk meg kell őriznünk. Mert mindazt, amit az ISKOLA elért, annak köszönheti, hogy mindig következetes volt, mindig volt ambíciója és akaratereje magas követelményeket állítani és teljesíteni. Vonatkozik ez hallgatóra és oktatóra egyaránt. Ha igényesek vagyunk, és mindig értékeket próbálunk teremteni, hallgató is és oktató is, akkor nem kell majd magunkat a jövőben sem szégyellni.

Paulina Anna, Törnyei Kata

Szorosabb kapcsolat a szülőhelyéhez fűződik-e? Vagy mi az a hely Magyarországon, amihez különösen vonzódik?

Szülőföldem, Zala, maig nagyon élénken él az emlékezetemben és nagy szeretettel gondolok rá vissza. Annak idején édesapám mezőgazdasági szakemberként dolgozott ott, majd később került a család Gödöllőre, mert édesapám az akkor alakult Agrártudományi Egyetemen lett tanár. Nagyon a szívemhez nőtt az a szép zalai táj. Nagyanyám elköltöztünk után is ott lakott, így amíg iskolás voltam, minden nyári szünetet ott tölthettem. A Zala, a Zala völgye, a Keszthely környéki községek tájai nekem nagyon jól megmaradtak az emlékeimben.

Korábban mi szeretett volna lenni, mert ugye a kisgyerekek általában egészen mások akarnak lenni?

Megfordult a fejemben, hogy orvos leszek, de ez nem volt olyan igazán erős szándék. A gimnáziumi tanulmányi eredményem lehetővé tette volna, hogy akármilyen tudományterületen tanuljak tovább. Akkoriban édesapám révén egyetemi élettani, biokémiai jegyzeteken keresztül kaptam azokat az impulzusokat, amelyek a kémia felé fordították a figyelmemet.

Érdekes volt számomra, hogy egyes kémiai anyagok a szervezetben milyen dolgokra képesek. Így kerültem az ELTE vegyész szakára. Az én évfolyamom egy nagyon erős, tehetséges évfolyam volt, messze nem én voltam a legjobb. Hat-nyolc egyetemi tanár van abból a csapatból, többen az ELTE-n. Az ember inspirálva volt egy ilyen elit társaságban, hogy már az egyetem alatt, pl. a szakdolgozat készítése során valamilyen eredményt fel tudjon mutatni. Más volt az az egyetemista időszak, mint manapság. Nem jobb, nem rosszabb, mint a mai, csak egyszerűen más. Mások voltak a körülmények, a társadalmi háttér, az egyetemi képzés társadalmi megítélése. Akkoriban privilégium volt egyetemen tanulni, szerettem is egyetemre járni, de talán gimnáziumba jobban.

Az iskolai évek alatt sportolt aktívan valamit? Vagy esetleg tanult-e énekelni, hangszerezen játszani?

Zongorázni tanultam 12-13 éves koromig, de zenéhez nincs tehetségem. Ez annyira volt jó, hogy egy kis zenei kultúra rám ragadt. Viszont nagyon sokáig sportoltam. A BSE NBI-es teniszcsapatában sokáig állandó csapattag voltam, sokat játszottam versenyszerűen. A 80-as évek

közepén az aktív sportot abbahagytam. Azóta már csak nyaranta szoktam a szabadság alatt játszani. A tenisznek nagyon sokat köszönhetek, ez a rendszeres versenyszerű sport állóképességet, fizikumot adott, és azt mondhatom, hogy ma is az akkor megszerzett edzettségből élek.

Szabadidejét mivel tölti ki? Van konkrét hobbija?

Van hobbi, lehet, hogy nem találják ki, a horgászat. Bár főleg azóta, hogy a tanszéki munkák mellett más funkcióim is vannak, kevés idő jut rá. A hobbimnak a hétvégeken tudok élni, ami egy nagyon szép, csodálatos dolog. Az ember a jó levegőn, a természetben van, tökéletesen kikapcsolódik, egészen más ekkor az idő múlása a hétköznapi szoros kööttségekhez képest. Azt hiszem, ez mentálisan is felerősít, mindamelllett, hogy a horgászat egy nagyon érdekes, élvezetes hobbitevékenység, bár egyesek unalmas tevékenységnek gondolják.

Hol szeret horgászni?

A Ráckevei-Duna mellett van egy kis nyaralóm. Bár nincs messze Pesttől, nagyon csendes, szép, kellemes hely. Szabadidőmet, hacsak lehet, ott töltöm el. Sokszor hasznos dologgal

Kémia - minden gyógyszer és minden élettani folyamat alapja. 1857. óta szerepel a hazai állatorvos-oktatás alapképzésében, első előadója Galambos Márton volt. Halála után Thanhoffer Lajos, az élettan előadója vette át a tárgyat, majd 1879-ben megalakult a Kémia Tanszék. Első tanszékvezetője, Liebermann Leó, lett. Nevét számtalan kísérlet, reakció őrzi. Két évvel később a Tanszék beköltözött a ma is jól ismert épületbe, mely akkor még földszintes volt.

Bugarszky István 1901-ben vette át a tanszék irányítását. Ebben az időben a tanszék kutatási irányvonala elsősorban a reakció kinetika volt, de fehérje és gyógyszerkutatásban is jelentős eredmények születtek. 1911-re az épület elnyerte mai formáját. Bugarszky helyét 1913-ban Rhorer László és a vegyész végzettségű Gróh Gyula vette át. Gróh 1917-ben vette át teljesen az intézet irányítását. Munkásságát új, fakultatív tárgyak

bevezetése, magyar, német és olasz nyelvű tankönyvek fémjelzik. A József Nádor Egyetembe való integráció után is ő vezette az Állatorvosi osztály Kémiai Laboratóriumát.

1937-ben Doby Géza lett a tanszékvezető, irányítása alatt különféle, élettanhoz kapcsolódó kutatások folytak. Urbányi László 1943-ban vette a tanszékot, melynek épületei 1944-ben súlyos károkat szenvedtek. 1956-ban az akkori Főiskola igazgatója lett, a forradalmi események után felmentették. Helyére Szekeres László került, aki elsősorban analitikai kutatásokat végzett. 1965-ben az épületeket felújították. 1968-ban érkezett Nádor Károly az MTA Kutatóintézetéből, aki addigi irányultságának megfelelően a szerves gyógyszer kutatásokat helyezte előtérbe. Ő 1989-ben vonult nyugdíjba, helyét Scheiber Pál vette át.

Forrás: 200 éves a magyar állatorvosi felsőoktatás

A Kémiai Tanszék Tanszék vezetői

Galambos Márton	1857-1872
Thanhoffer Lajos	1872-1879
Liebermann Leó	1879-1902
Bugarszky István	1902-1913
Rhorer László	1913-1917
Gróh Gyula	1913-1937
Doby Géza	1937-1943
Szekeres László	1943-1957
Nádor Károly	1968-1989
Scheiber Pál	1989-

telik, mert a hordozható komputerem mindig velem van. Amikor kedvem támad, ha valami eszembe jut, vagy ha valami szorító határidő sürget, tudok ott is dolgozni. Így a hobbim meg a munka összekeveredik.

Fiai mivel foglalkoznak? Továbbvitték az apjuk hivatását?

Nem, sem az enyémet, sem a nagyapjukét. A nagyobbik a Gábor Dénesen gazdasági informatikát tanult és fejezte be, ő teljesen műszaki beállítottságú, korábban a Bánki Donát műszaki középiskolában érettségizett. A kisebbik negyedéves főiskolás, szintén informatikus.

Örökölték a családból valakitől ez az érdeklődést?

Nem befolyásoltam őket. Ha azt mondják, hogy kémikusok lesznek, örültem volna annak is. Nagy "hibát" talán akkor követtem el, amikor vettem egy komputert és odahaza azzal dolgoztam. Egyik este hazaérkezésemtől computerem a nagyszőnyegen hevert, tucatnyi darabban. Ebből persze kisebb botrány lett, és közöltem, hogy márpedig én dolgozni akarok. A computer negyed óra múlva összeállt és működött. Valahol itt kezdődött sok évvel ezelőtt, hogy elmentek a számítógép és az informatika irányába. De nem bánom, sőt hálás vagyok ezért az életnek, hogy így alakult. Azt hiszem, hogy a szakmai vonzódásokat tekintve nem szabad soha, semmilyen erőszakot kifejtteni, ezek annyira belső indítástú dolgok, hogy ezeknek szabad teret kell adni. Azt hiszem, hogy pl. könyvelőként megünnám az életemet, és mivel nem érdekel, biztos, hogy azt nem is tudnám csinálni. Sok évtized után is vonz a laboratórium. Valamelyik este egyik technikus kollégám fél ötkör hazament, és amikor hat órakor felmentem a laborba, befejeztem a félbehagyott szintézist, feldolgoztam egy reakcióelegyet. Érdekel a munka eredménye, jól esett labormunka, bár ilyenre mostanában sajnos egyre kevesebb időm van. Korábban az életem csak a kutatás, a labor volt. Ahogy magasabb beosztásokba kerültem, egyre több lett a tanszékvezetéssel, tanszéki menedzsmenttel járó feladat, de elszakadni a szakmától nem szabad.

Most, hogy tulajdonképpen véletlenül bekerült ide, az állatvilággal milyen a kapcsolata?

Semmilyen háziállatom nincs, Feleségem ezért sokat korhol, hogy állatorvosi egyetemen dolgozok, de nem mutatok az általánosnál nagyobb affinitást az állatokkal szemben. Kutyákat szeretem, macskát nem, mert a macska ellopja a csalihalamat a stégen. A madarakat szoktam különös előszeretettel figyelni. A Duna mellett nagyon gazdag a madárvilág. Nyáron, ha éjszaka a stégen horgászom, hallom, amint a bagoly jön - annak olyan sajátos szárnyzuhogása van - vagy a denevér, a nádi poszáta. Meg egyáltalán a vízi élővilág az, amit megismertem és megszerettem, így a halaknak a szokásait, tulajdonképpen van haletológia, hogy hol bukkan fel, hol tartózkodik, mit szeret enni. Így elmondhatom, hogy a hobbimom keresztül jutottam közel az élő természethez. Városi ember lévén háziállatom nincs, különben tacsókutyám lenne, mert annak idején a szüleim is mindig tacsót tartottak. Nagyon sok évig volt tacsókutyánk, nagyon szép, fajtatiszta vérvonal volt. Érdekes kutya, önféjú, nehezen kezelhető, de egy tacsóban sok szelessége ellenére annyira báj van.

Mivel nagyvárosi lakos, talán a művészet játszott nagyobb szerepet?

A művészetek közül a komolyzene, ezen belül is a XIX. századi zene, a romantikusok, Brahms, Csajkovszkij, részben Wagner. A cseh zeneszerzők, Smetana, Dvorzak, őket szoktam hallgatni.

Hangversenyekre is szokott járni?

Ritkán. Egy évben ha kétszer-háromszor eljutok. Ezek valószínűleg arra az időre maradnak, amikor nyugdíjba vonulok. Ma pl. egy átlagos napon készül ez a beszélgetés. Most fél hét van és a tanszéken még dolgozunk. Ez a tevékenység egy egyirányú utca. Ha valaki bemegy, nemigen tud visszafordulni. Nem állíthatom, hogy az feltétlenül jó. Sokféle feladatvállalásom van, és azt nem mondhatom, hogy ezt vagy azt most nem tudom ellátni, mert színházjegyem van, vagy hangversenyre szeretnék menni, vagy egyszerűen csak fáradt vagyok.

Mit tart a legfontosabb értéknek?

Az őszinte, kiegyensúlyozott viszonyt. Családon belül ez a szeretet, a megbecsülés, a munkahelyen pedig egy őszinte, kollegiális munkakapcsolat. Tiszteljük egymást, becsüljük egymást. Rövid szavakból is tudunk egymásnak kritikát vagy dicséretet mondani, ami soha nem lehet bántó vagy őszintétlen. Lelki alkatomnál fogva nem bírom a haragot, a veszekedést, a rendezetlen emberi kapcsolatokat. Ettől hihetetlen lelki beteg és lever tudok lenni. Ha ezek az emberi kapcsolatok rendbe vannak, tisztázottak, akkor nincs, ami nyomasztana. Ezek a tiszta, rendezett kapcsolatok mindenre értendők. A házastársi viszonytól kezdve a munkatársakkal, hallgatókkal, vadidegenekkel való viszonyra. Minden viszony más és más, de mindegyiket lehet és kell megfelelő módon. Nyáron kitüntették a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével, hogy fogadta ezt az elismerést?

Nagy meglepetés volt számomra, nem számítottam rá. Az első gondolat az volt, hogy vajon megszolgáltam-e ezt, és ez azóta is újra és újra felmerül bennem. Igaz, abban a 34 évben, amit itt töltöttem, soha nem unatkoztam, mindig volt feladatom, folyamatosan dolgoztam, mindig akartam tenni valamit. Sokat dolgoztam, de ez a cím most inkább kötelez. Nem jelentheti, hogy a babérokon ülhetek. Inkább egy bizonyítási kényszert váltott ki bennem, hogy ennek a kitüntetésnek a jövőben is megfeleljek. Ha megkaptam, akkor tényleg érdemeljem meg, ezért akarok tenni azalatt a pár évben, ami még a pályafutásomból hátra van. Ilyenkor az ember már ugyanis inkább visszafelé számol. A 65 éves kor egy választóvíz, és akkor át fogom adni a sétabotot, minden tekintetben. Nem tudom, meddig marad meg a munkakedvem és az energiám. De el nem tudom képzelni azt, hogy sok év munka után, amikor életformává vált a munka, ezt ki lehetne kapcsolni, csak azért, mert egy dátum elérkezett. Nem fog kétségbe ejteni az, hogy ha majd innen kiszállok és jönnek a fiatalok, mert ez élet rendje. De azt hiszem, hogy fogok találni magamnak értelmes munkát, mert az embertől elválaszthatatlan az, hogy normális, értelmes munkát végezzem.

Paulina Anna, Tornyi Kata

Tisztelt vendégeink és oktatóársaim, kedves tanévkezdő hallgatóink, hölgyeim és uraim!

Engedjék meg, hogy a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karának oktatói és dolgozói nevében szeretettel üdvözlöm valamennyiüket a magyar állatorvosképzés 216. tanévének megnyitása alkalmából. Az intézmény vezetőjeként immár hatodszor köszönhetem tanártársaimat, felsőbb éves diákjainkat, vendégeinket, a szülőket és főleg azt a 102 magyar és 150 külföldi elsőévest, akiket a mai nappal egyetemi polgárrá fogadunk, felruházza őket az ezzel járó jogokkal és kötelességekkel. Önök 252-en középiskolai eredményeik és kiválóan teljesített felvételi vizsgájuk révén nyerték el a jogot, hogy beiratkozassanak karunkra és itt állatorvos-tudományt, vagy alkalmazott zoológiát tanuljanak. De azt is tartsák szem előtt, hogy mindegyikük helyére közel 8 másik diák pályázott, ami nem kis kötelezettséget ró Önökre. Nem tekintheték el attól, hogy ezekre a kötelezésekre, és az egyetemi tanulás, a középiskolánál nagyobb tanszabadsággal való visszaélés kockázatára most, ezekben az ünnepélyes percekben is felhívjam a figyelmet. A napi számonkérést itt egy kevésbé kötött tanrend váltja fel, sőt a nemrégiben bevezetett kreditrendszer sajnos azt is lehetővé teszi, hogy legnehezebb vizsgáikat addig halogassák, amíg a késlekedés az egyébként tehermentes és rátermett diákjainkat is behozhatatlan időzavarba juttatja. Ne

higgyenek azoknak a szirénhangoknak, amelyek révén végül ilyen helyzetbe kerülhetnek. Nálunk a tanulmányok nagyon nehezek, ráadásul a középiskolaitól merőben eltérő tanulási módszereket is el kell sajátítaniuk. Jól érzékelteti ezt Szókratész bölcs mondása, miszerint "a tanulás gyökerei keserűek, de a gyümölcsei édesek".

Biztosíthatom azonban Önöket, hogy mindez elsajátítható, amit a nálunk végzett előző generációk egész sora példáz.

A felsőoktatás, ezen belül természetesen az állatorvos-képzés is óriási változásokon ment keresztül az elmúlt évtizedekben és jelenleg is folyamatosan keresi az útját. Hadd emlékeztessék arra a tényre, hogy hazánkban a főiskolai-egyetemi képzésbe belépők száma jelentősen nőtt, a 10 évvel ezelőtti 16%-ról a mai 32%-ra és 2010-re el kell érnie az érettségizők 50%-át. Mindezt úgy, hogy a felsőoktatásra fordított állami források reálértéken stagnáltak, az oktatói létszám pedig egyenesen csökkent. Az intézmények ezért óriási erőfeszítésekre kényszerülnek, hogy működőképességüket fennartsák és alulfínanszírozottságunkat saját bevételeik növelésével ellensúlyozzák. Talán ezzel is magyarázható az a rendkívül nagy visszhangot kiváltó tanulmány, ami Tudásgyár vagy papírgyár címmel a felsőoktatás színvonalát fenyegető veszélyekre hívja föl

a társadalom és a döntéshozók figyelmét. Igen sajnálatos, hogy a többi szektorhoz hasonlóan az oktatásügy is erősen átpolitizált; sokszor került sor az elmúlt években, évtizedekben olyan központi intézkedésekre, amellyel az intézmények jelentős része szakmai szempontból nem

tudott egyetérteni.

Önök, kedves elsőéveseink, ha figyelemmel kísérik az oktatással kapcsolatos nyilvános vitákat, nyilván nem kis aggodalommal kérdezik maguktól, vajon milyen egyetemre is nyertek felvételt? Hiszen feltehetően nemcsak egy értéktelen diplomát, hanem konvertálható oklevelet akarnak szerezni, amelyet nemcsak itthon, hanem bármelyik európai vagy tengeren túli országban elismernek. Különös fontosságú ez azért, mert mire végeznek, addigra Magyarország is remélhetőleg teljes jogú tagja lesz az EU-nak, amelynek egyik legfontosabb alapelve a személyek és áruk szabad áramlása, és a szabad munkaerővándorlás. Önöknek tehát egy olyan egységes európai piacon kell érvényesülniük a tudásukkal, ahol bizony nagy múltú és színvonalas iskolákból kikerülő versenytársakkal néznek majd szembe, akiknek ráadásul nagyobb a tőkeerejük is. Úgy hiszem, ez a kihívás nemcsak hallgatóinktól, de a tanároktól is állandó erőfeszítést követel. Ígérem, hogy az egyetem mindent megtesz azért, hogy megfeleljen a fenti elvárásoknak. Szabadjon emlékeztetnem arra, hogy az Állatorvostudományi Egyetem (elsőként Közép-Európából) már 1994-ben átment az európai akkreditáción, diplománkat mindenütt szívesen fogadják. Két esztendő múlva -épp az Önök tanulmányi ideje alatt- esedékes a második megmértetés és nincs kétségem afelől, hogy ezt is sikerrel abszolváljuk majd. Azért, hogy megfeleljünk a folyamatosan változó igényeknek, magunk is állandóan vizsgáljuk, hol és mit lehet még javítani az oktatás rendjén, a tanmeneten, a számonkérési módszereken és minden egyéb feltételen, ami az oktatással összefügg. Épp a mai napon zajlik falaink között egy olyan konferencia, ahol az állatorvosi szakma összes szektorának képviselőivel közösen vitatjuk meg az állatorvosképzéssel szemben felmerülő igényeket, a lehetőségeket és általában a képzés jövőbeli irányát. Aktívan részt veszünk a "VET 2020" nevű EU programban, amely arra keresi a választ, milyen lesz a hivatás a következő 20 esztendő múltán. De akik ma iratkoznak be hozzánk,

azok is lényegesen jobb feltételek mellett tanulhatnak, mint idősebb társaik; elegendő csak a tavaly megnyílt üllői Nagyállatklinikára hivatkozni, ahol - bár a kijárási miatt kicsit fáradtságosabb - az eddigiéknél több lehetőségük nyílik a nagyállat-gyógyászat elsajátítására. Hasonló terveink vannak most a kedvtelésből tartott kisállatok orvoslási feltételeinek javítására: őszintén remélem, hogy a most fölesketett állatorvostan-hallgatók már élvezhetik az egyelőre még csak megálmodott új Kisállatklinika előnyeit. És akkor még nem említettem az élelmiszerbiztonság oktatásának-kutatásának új lehetőségeit, vagy a nálunk is egyre fontosabb informatika szerepét. Am mindezek az erőfeszítések csak akkor vezethetnek egy jól konvertálható diplomához, ha Önök élnek is a lehetőségekkel. Engedjék meg, hogy ennek illusztrálására báró Eötvös Lóránd, a nagy hírű és tekintélyű tudós, későbbi vallás- és közoktatásügyi miniszter szavait hívjam segítségül.

„Aki a budapesti egyetemnek nagy hallgatóságra számított tantermein végighalad, s látja, hogy azokban mily kevesen és hogyan hallgatják végig az előadásokat, azt fogja kérdezni: lehetséges-e tudományosan kiképezni oly fiatalságot, melynek nagy része meg sem jelen? Helyén van-e nálunk a tanulási szabadság? Vagy formulázuk-e kérdést helyesebben, a divatos szabadelvűség kérdéseinek érintése nélkül, így: nem kellene-e nálunk az egyetem föladatavá tenni azt, hogy a fiatalságnak ne csak előadásokat nyújtson, hanem szigorú felügyelet alatt útmutatást is szolgáltatson arra nézve, a hallgatott előadásokat a tanulásra hogyan kelljen fölhasználni?

Ha Európa-szerte körültekintünk, találunk olyan felsőbb iskolákat, melyek teljes tanulási szabadság mellett célhoz vezetnek, s olyanokat, melyek éppen oly jó eredményeket tanulási kényszer útján érnek el. Az elsőről tanúskodhatnak a német egyetemek, a másodikról különösen Franciaország tudományos jellegű szakiskolái. Ott, ahol általában jó tanárok jó tanulóknak adnak elő, s különösen ahol a tudomány szükséges

volta általános meggyőződéssé vált, eredményhez kell vezetnie bármilyen tanulási rendszernek is. Mi azonban nem emelkedtünk még a művelődés azon magas fokára, melyen arra számíthatnánk, hogy a rendszer hibáit az érdekeltek jóakarata fogná kijavítani.

A mi egyetemünk a német egyetem mintájára alakult, majdnem tekintet nélkül a mi saját viszonyainkra. Ez úton, mint szabadság egy kiegészítő része, honosodott meg nálunk az úgynevezett tanulási szabadság, mely ugyan az előadásokra beiratkozást illetően már nem egy csorbát szenvedett, de teljes épségben fennáll ma is a tanuló azon szabadságában, hogy az előadásokból, ha nem akar, ne tanuljon. E szabadságát a tanulók nagy része tényleg érvényesíti is.”

Ezután leírja a heidelbergi egyetemre érkezését, és ottani tapasztalatait az alábbi szavakkal jellemzi. „...meggyőződésem, hogy a tanulóknak a tudomány művelői iránti tisztelete és szeretete az első és legerősebb biztosító téka annak, hogy tanulási szabadságát valóban tanulásra használja. Így érzett és gondolkozott heidelbergi tanuló társaim legnagyobb része. Nem törődünk mi a jövő vizsgálatokkal, nem számítgattuk, a tanulással miféle előnyöket fogunk kivívni, törekvésünk egyedül az volt, hogy tanárainkat a tudomány terén lehetőleg megközelítsük.”

Végül így folytatja a magyar viszonyokra áttérve:

„Egyetemi hallgatóinkat általában négy csoportba osztályozhatjuk, aszerint amint egyetemi kötelességeiket felfogják. Az első csoport a tanulást teljesen fölöslegesen tartja, tudja, hogy az ő apja és bácsija sem tanultak, s még is urak maradtak, mert

”hála Istennek, van miből”. Szemében a tanulás nem szép dolog, s különösen nem férfias foglalkozás.

A második csoport nem érti, miért van

az egyetemen; ott van, mert oda küldték, s mivel tőle vizsgálatokat követelnek, hát úgy-ahogy leteszi azokat, mindegy neki, mit tanul, csak kevés és könnyű legyen.

A harmadik csoporthoz tartozó már határozott céllal jön az egyetemre, ügyvéd, politikus vagy orvos akar lenni. Amint az egyetemre lép, kritizálja tanárait s az egész tanítási rendszert, s kritikája rendszeresen arra vezet, hogy az elméleti tantárgyakat életcéljaira haszontalanoknak nyilatkoztatja, „nem fog ő soha a római jog vagy a jogbölcselet tanai szerint ítéletet hozni, mire való volna tehát e tantárgyak tanulására időt lecsérelni!”

Végre a negyedik és a legkisebb csoport nem törődik vele, fogja-e később a tanulniak közvetlenül hasznát venni, hanem örül annak, hogy az egyetemen lehet, s ismeretkörüket minden irányban bővítheti, a vizsgálatot nem szereti, de csak azért nem, mert tanulmányainak rendes folyamából kizavarja.”

A fenti idézetek 1891. szeptemberében, vagyis 111 esztendővel ezelőtt íródtak. Őszintén remélem, hogy a ma egyetemi polgárrá fogadott hallgatóink legnagyobb része az Eötvös Loránd főle negyedik csoportba tartozik és -amint ő mondja- náluk „a siker el nem maradhat”, amit az öt év múlva átadandó diploma koronáz meg.

Ehhez kívánok mindannyiuknak sok erőt, kitartást és jó egészséget!

Prof. Dr. Solti László
SZIE ÁOTK Dékán

Tudományos Diákkör (TDK) az állatorvos képzésben

A diákok igénye a magas szintű képzés iránt, több mint 100 éve hozta létre Magyarországon a TDK mozgalmat, amelybe az állatorvos hallgatók is bekapcsolódtak.

A tudományos diákkör a kötelező tananyagot túl lehetőséget ad a hallgató számára megfelelő szintű szakmai vezetés mellett önálló kutatómunka végzésére, a kutatás egyes fázisainak megismerésére, valamint speciális eljárások elsajátítására, ugyanakkor a TDK célja nem a tudósképzés, nem is annak kizárólagos előiskolája, hanem teljesebbé tenni a hallgató szakmai tudományos felkészültségét. Ez rendszeres és kitaró munkát igényel, így a TDK-ba való felvétel, jó tanulmányi eredményhez kötött. Hallgatóságunk kb. 10%-a kapcsolódik be a TDK munkájába, amelyet a tanszékek jelentékeny része, valamint több külső kutatóintézet is támogat. A diákköri tevékenység számos esetben túlmutat az egyszerű ismeretek elsajátításán és kisebb tudományos igényekkel fellépő ter-

mészettudományos összefüggéseket feltáró munkában, TDK dolgozatban nyilvánul meg.

A TDK dolgozat elkészítése után a házi Tudományos Diákköri Konferencia a megmérettetés egyik fóruma, amely jó alkalmat ad arra, hogy a diákok az elért eredményekről nagy nyilvánosság előtt is beszámolhassanak, így lehetőségük nyílik egymás kutatási területeinek megismerésére, valamint tapasztalatacserére.

A házi TDK konferencia minden év novemberében, míg az Országos TDK konferencia 2 évente tavasszal kerül megrendezésre.

A TDK-ba újonnan belépni szándékozók jelentkezési űrlapot a Tanulmányi Csoportnál szerezhetnek be. A jövőben csak azok indulhatnak a Tudományos Diákköri Konferencián, akik jelentkezési lapjukat a Konferenciát megelőző év szeptember 30-ig leadták. A konferencián idegen nyelven tanuló hallgatók is részt vehetnek.

A TDK dolgozatokkal szemben támasztott formai követelményekről a

Központi Könyvtár igazgatónöje által összeállított tájékoztató a tanszékeken, ill. a Központi Könyvtárban tekinthető meg.

A dolgozatokat az egyetem tanáraiból álló oktatói zsűri, ill. hallgatói bíráló bizottság értékeli, majd a hallgatók a konferencián 10-10 percen számolhatnak be az általuk végzett kísérletekről, eredményeikről.

A konferencián a legjobb eredményt elért diákok komoly erkölcsi és anyagi elismerésben részesülnek. Továbbá valamennyi TDK konferencián szerepelt dolgozat, újabb védés nélkül, jeles osztályzatú értékelést kap, mint diplomamunka, valamint a konferencián előadó hallgatóknak hátralévő egyetemi tanulmányi idejük alatt az ösztöndíj átlaga 0,5-del emelkedik.

A TDK munka elősegíti a hallgatók tudományos pályán való elhelyezkedését, ill. előnyt jelent esetleges PhD tanulmányaik során is.

Dr. Sótorny Péter
egyetemi tanár,
TDK elnök

HATÁRIDŐK

október 2002						
H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10

A dolgozatok magyar és angol nyelvű összefoglalóját (kinyomtatva és lemezen)...

A dolgozatok 4 (nem bekötött példányát)...

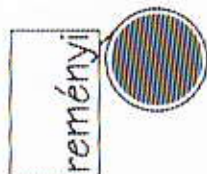
november 2002						
H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8

...a Továbbképzési és Kutatásszervezési Központba (Béja Katalin) kérjük leadni!

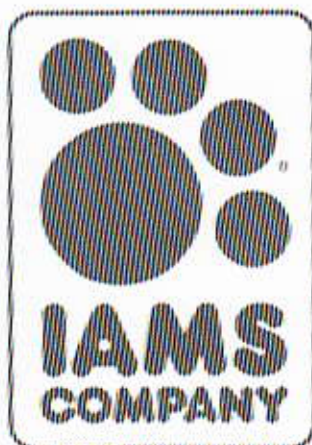
Gólyatábor 2002

LAVET

csomagolástechnika

4026 DEBRECEN
Nyugati utca 3.

Alpha-Vet
Állatgyógyászati Kft.

intervet

TESI

317.

KOLI

Mint az már hagyomány idén is a **MHÖK** szervezésében megrendezésre került a Gólyatábor. A Tábor augusztus 26-29 között a Balaton partján fekvő Balatonakalin lett lebonyolítva. A gólyák, és a Gólyatábor után - ki tudja miért - nagy számban érdeklődő felsőbbévesek egy gyermektábor faházaiban lettek elszállásolva. Aki ott volt, tanúsihatja, hogy ezt a tábort már nehezen nevezhetnék gyermektábornak. Információink szerint azóta átkeresztelték **ALKESZ-DETOKSZ** tábornak.

Augusztus 26. A gyülekező délután egy óraker a Déli-pályaudvaron volt, innen indult a szélső (villám becenévre hallgató) személyvonat, amely kb. 3,5-4 alatti repítette le a csapatot a balatonakali állomásra. A déliben mindenki megkapta a gólyatáboros pólóját, illetve mindenkit beosztottak egy csoportba a négy közül. A továbbiakban mindenki a csoportjának megfelelően vett részt a programokban (vetélkedő, bulik, foglalkozások). Ez a nap tulajdonképpen az utazásból, a megérkezésből illetve a beköltözésből állt. Nem úgy az este, amikor megkezdődött a buli, igaz még csak olyan lightos, ismerkedős, ráhangolódós formában.

Augusztus 27. Aki előző este bulizott, nehezen, aki nem bulizott, még nehezebben kelt ki az ágyból a felsősök kedves, és minden esetben tapintatos ébresztésük révén. A délelőtti édes semmittevés a délutáni hatalmas vetélkedő követte a Balatonparton. A gólyákat az egyetem legjobbjai indulták az "alkalmi tanárok", és a felsősök által kiadott mókás feladatok teljesítése közben égették magukat a jelentős példányszámú felsős populáció nem kis öröme. A vetélkedő után már várta a csapatot az újabb fergeteges party, amely már sokkal jobb képet mutatott mind a résztvevőket, mind az aktivitást tekintve.

Augusztus 28. Az ébresztés terén nagy fordulat következett be, ugyanis az előző napi ébresztős fiúk az előző esti bulinak köszönhetően már túl fáradtak voltak, így hát az ébredés fakultatív programmá alakult. A reggeli követően miután a néptáncegyüttes saját bemenetelű zenekara lovas kocsiján platóra kerekedett - elindult az "állatorvostan hallgatók folyama" a szomszédos falu határában lévő váromokhoz. A feladat a következő volt: adott alapanyagokból mindenkin csoportjának kellett elkészíteni az a napi ebédet, amely nem volt más, mint paprikás krumpli. Azt monda-

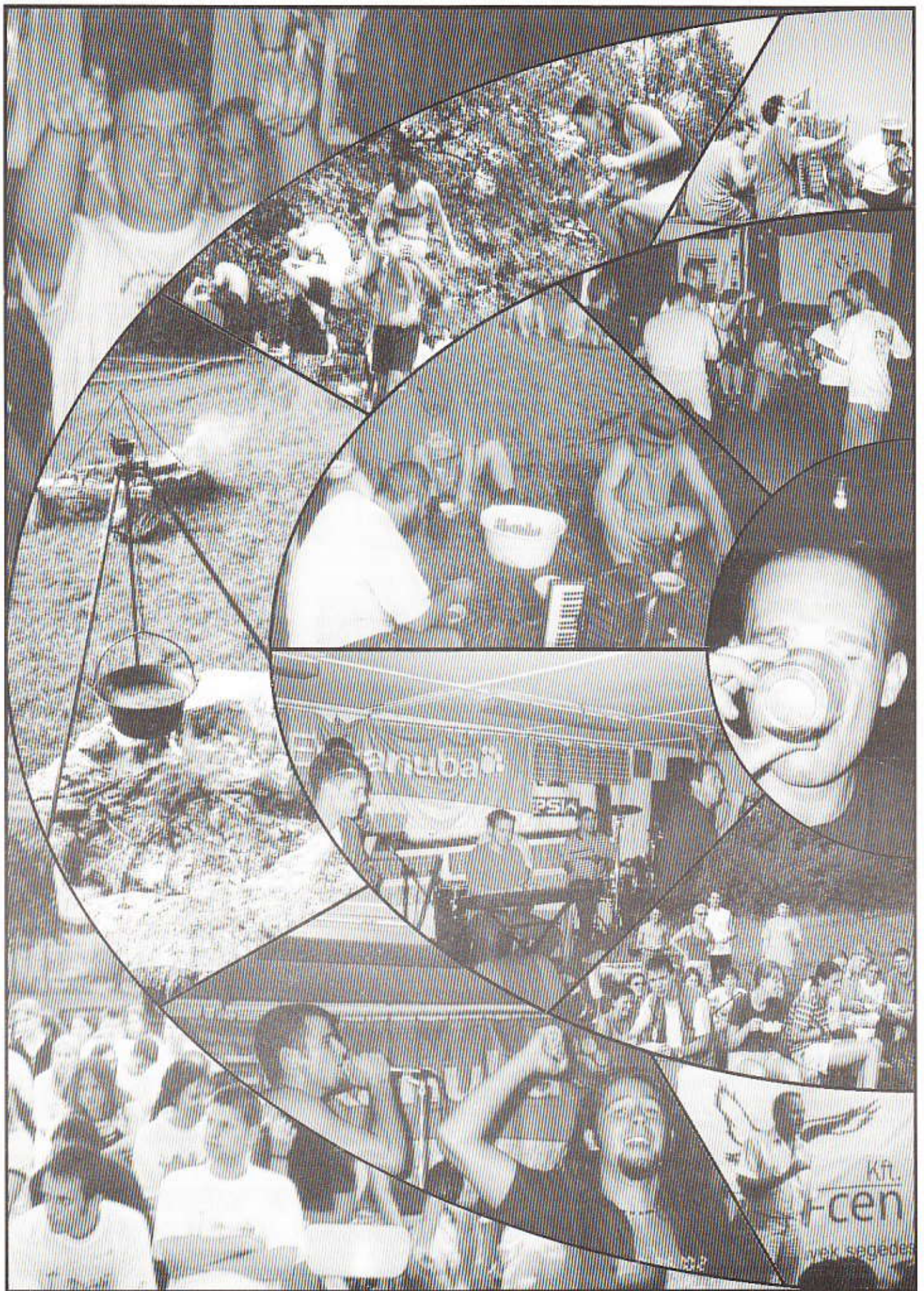
nunk se kell, hogy jobbnál jobb gasztronómiai csodák születtek, amelyeket beburkolva indult vissza a csapat a táborba. A szálásra visszavánszorgás - mivel a két falu kb. 7-8 km gyaloglásra fekszik egymástól. Itt ismét buli várta a fáradtsággal mit sem törődő ifjakkal. A hajnalig tartó partit követően volt, aki le se feküdt, hanem nekivágott a hazafele útnak, sokan viszont csak később, némi alvás után kerekedtek fel.

A Gólyatáborokkal együtt az is hagyománnyá vált, hogy a gólyákat egyetemünk oktatói próbálják felvilágosítani, útmutatást adni a nem egyszerű egyetemi élethez. Idén se volt ez másképp. Kedd délután **Prof. Dr. Sótornyai Péter** többek között - ki tudja miért - az anatómia tanulmányának rejtelméről okította a gólyákat, **Kiss László**, a Kollégium igazgatója a koleszról, míg szerdán délelőtt **Prof. Dr. Semjén Gábor** a jogokról és kötelességekről beszélt.

Elmondhatjuk tehát, hogy idén is egy fergeteges Gólyatábor tudhatunk magunk mögött és ismét csak az a végső következtetés:

**AKI NEM VOLT OTT,
SAJNÁLHATJA!**

egy gólya

Az Összhallgatói Értekezletről (ÖHÉ-ről)

Azok számára, akik lemaradtak róla röviden összefoglalnám mi történt szeptember 19-én az Aulában megtartott Összhallgatói Értekezleten. Számos napirendi pont várt megvitatásra, amelyekre most a szokásoktól eltérően és a hallgatók nagy öröme, két óra állt a rendelkezésre. (Végre egyszer nem kellett kapkodni!). A hangulat meglehetősen családias volt, mivel kb. 80 hallgató jelent meg ezen a jeles eseményen, amely szokatlan egyetértésben és vidáman telt el.

-Első napirendi pontként a szenátorválasztásra került sor. A 4 jelöltől a szenátorunk helyére 4 jelölt pályázott, így igazán nem esett nehézségre a választás. Bemutatkozásuk után titkos szavazásra nem is volt szükség, a hallgatók kézfeltartásos szavazással egyöntetűen megválasztották őket.

-Eme sikeres aktus után Sipos Katalin - HÖK elnök ismertette velünk, mi módon fog a jövőben lezajlani a tanárok értékelése. Az eddigiekhez hasonlóan szintén egy táblázatot kell majd mindenkinek kitölteni és tanárainkat különböző szempontok szerint pontozni 1-7-ig terjedő skálán. Akinek ez nem elég, az a lap hátulján írásban is véleményezheti oktatóit.

-Sajnálattal és felháborodással hallgattuk Dr. Solti Lászlónak a hallgatói értekezletre írt levelét, amelyben hírt kaptunk egy, az elmúlt hetekben lezajlott Equus Klubot követő autórongálásról, amely az egyetem közelében történt és amelynek elkövetője egyetemünk egyik hallgatója. Jó lenne, ha az az ember, aki ilyesmit tesz, elgondolkodna azon, hogy akciójával diaktársai (és saját)

csütörtök esti kikapcsolódását veszélyezteti, mert az ilyen és ehhez hasonló események miatt a Klubot a bezárás veszélye fenyegeti. Arról nem is beszélve, hogy tetteivel szegényt hoz egyetemünk hírnevére.

-Hírt kaptunk újabb alapítványok és szervezetek megalakulásáról is, melyek létrejötte igen öröndetes, mert ezek teszik majd lehetővé, szellemi és kulturális gyarapodásunkat, anyagi támogatásuk és összeköttetések révén, nem is beszélve arról, hogy hozzájárulnak nemzetközi elismertségünkhöz. Létrejött az Equus-Vet Alapítvány és a Magyar Állatorvosok Világszövetségének Hallgatói Tagozata, melynek vezetője Pósa Roland. Bárki, aki erről többet szeretne megtudni, forduljon hozzá bizalommal!

-Hudák Viktóriától megtudtuk, hogy újra indul az IVSA avagy az International Veterinary Student Association, melynek keretében lehetőség nyílik majd cseregyakorlatokra a világ minden tájára.

-Ezt követően Rév László Zoltán beszélt nekünk az induló instruktorképzésről. Minden olyan hallgatót várunk instruktornak tanulni, aki elég kedvet és kitartást érez ahhoz, hogy részt vegyen a különböző rendezvények lebonyolításában szervezésében, és örömmel veszi, ha az "öregek" az ez irányú tapasztalataikat velük megosszák.

-Az "egyebek" témakörben számos területet érintettünk. Szóba került, mint örökzöld téma, az ösztöndíj, amellyel kapcsolatos tudnivalókról Lábos Viktor tájékoztatott minket. Aki nem tudná azok számára: az alaptámo-

gatás (3000 Ft) megszűnt, de így „állítólag” jóval magasabbak lesznek az ösztöndíjak. (Legalábbis azok számára, akik átlaga az évfolyamátlag felett van.)

-Szóba került a kollégiumi díj megemlése is, amely még kérdéses. Megtudtuk, hogy a kollégistáknak feltehetően többet kell majd fizetni egy újonnan kelt rendelkezés alapján, amely szerint azáltal, hogy szobájukhoz WC és fürdőkád is tartozik, már "luxus lakosztálynak" számít.

-Számos felhívás is elhangzott, amelyet itt is közétennék a távol maradtak tájékoztatása érdekében:

A gólyabál időpontja november 16.-ra módosult.

Október 30-án kerül megrendezésre a SZINÁ- avagy a Szakmai Információs Napok és Állásbörze az Aulában. Eljön a Mezőgazdasági Könyvkiadó, ahol kedvezményesen lehet majd könyvet venni és lesz műszervásár is.

Az Equus Teaház beindításával -a múlt félévi, az érdeklődés hiánya miatti sikertelen működtetés ellenére- megpróbálkoznánk, ha lennének vállalkozó szellemű egyének, akik vállalnák a délutáni műszakot és a munkát a büfében. A feltételek adóttak a többi már csak rajtatók múlik!

A Kivetítés számítógéphez értő embert és főszerkesztőt keres, valamint cikkeket, tanári beszólásokat és egyéb irományokat/képeket/rajzokat várnak!

Már csak az itt felsoroltakból is látszik, hogy számos lehetőség, rendezvény és tennivaló van/lenne, amellyel egyetemi életünket színesebbé tudnánk tenni, ezért aki bármihez kedvet érez, vagy segíteni szeretne ezen programok működésének megvalósításában, ne habozzon keresse az illetékes embert! Mert szoktuk mondani "hogy vegyünk részt egyetemi életünk irányításában, ha nem tudjuk milyen lehetőségek vannak?" De most már nem mondhatjátok, hogy nem vagytok kellően tájékozottak...!!!

SZINÁ
Szakmai Információs Nap
és Állásbörze

OKTÓBER 30., SZERDA

SZÁLLÁS

FIDEL CASTRO: REGRAT, BUREAU, KRIZIS

a KIVÉTELTÉS Kollégiumi melléklete

Figyelmeztetés: A cikk tartalma nem tekinthető orvosi tanácsnak. A szerző nem vállal felelősséget a cikkben szereplő információk pontosságáért. A cikk írásakor nem volt cél a jogi tanácsadás megadásának. A cikk írásakor nem volt cél a jogi tanácsadás megadásának.

Kedves Gyerekek!

Ismét vége a nyárnak, ismét itt van a szorgalmi időszak, ami azt is jelenti, hogy mindjárt itt a vizsgaidőszak. A tavalyiakhoz képest szinte semmi se változott (persze ezt most nem az elsősök szempontjából értem), leszámítva azt, hogy a kollégiumi díj valószínűleg (a lapzárta pillanatáig valószínűleg) hirtelen a duplájára emelkedik, némileg kiéleződött a helyzet a környéki lakosok és az éjjeli életmódot folytató kollégisták között, új számítógépterem, rendszergazda és takarítónéni van. De a koloszfilíng a régi...

Bálint

A "KÍNAI"

Aki nem csak a szigorúan vett egyetem - Zorba - kollégium háromszögben tengeti életét, biztosan hallott róla. Talán már járt is ott. Vizsgaidőszakban sem ritkaság, hogy három - négy, esetleg ennél is több fős karavánok vágnak neki a nem túl hosszú és izgalmas útnak az „egressy - sarokhoz“ hogy tételekre és gyomorfekélyre fittyet hányva jót egyenek, beszélgessenek, és legalább erre a kis időre kiszabaduljanak a tanulás nyomasztó taposómalmából. De a hely egész évben nagy népszerűségnek örvend a kollégisták körében. Ami a személyes tapasztalatokat illeti viszonylag olcsó (a térfogatát és minőségét tekintve) és finom ételekkel várják az oda betérőket, és a környezet is egész kellemesnek mondható. Aki még nem ismerné, vagy szeretné jobban megismerni, most itt az alkalom: szerkesztőségünk (mindkét fő) körüljárta a témát.

Megkérdeztük az étterem vezetőjét, hogy:

Mikor alakult az étterem?

1998. december 18-án. Családi vállalkozásként működünk, általában 6-7 dolgozóval.

Milyen ételekkel várják a vendégeket?

Kínálatunkban hagyományos kínai ételek szerepelnek, ezen belül tartunk halból, kacsából, csirkéből, marhából, és tengeri élőlényekből készült ételeket: előételt, főételt, levest, és desszertet. Rendelésre elkészített étellel, és menüvel szolgálunk. Ez utóbbi mindig van, és ez mennyiségre nagyobb is.

Eltérnek-e esetleg az önök által kínált ételek a hagyományos kínai recepttől?

Bizonyos ételek az eredeti módon készülnek, de másokat természetesen igyekszünk magyarosabban elkészíteni. Például a zecsuaíni ételeket nem fűszerezzük annyira erősre.

Kik jönnek elsősorban ide?

A legtöbb vendég magyar, főleg délben és délután jönnek egyrészt a környéken dolgozók, másrészt diákok, iskolások. A forgalom vegyes, de főleg az előbb említettek közül vannak rendszeres vendégeink.

Terveznek-e változtatásokat?

Igen, szeretnénk bővíteni az éttermet, később esetleg szeretnénk máshol új éttermet nyitni.

Végezetül: milyennek találja Magyarországot, hogy sikerült beilleszkedniük?

Úgy gondolom, az életmód és az étkezési szokások olyanok, mint bárhol a világon. És ha szorgalmasan dolgozol, és tisztán

EZ ITTEN A MELLAEKLET ELSŐE OLDALA

A mindennapi életünkben a legfontosabb a tisztaság és a higiénia. A cikk írásakor nem volt cél a jogi tanácsadás megadásának.

Tökfasírt

Hozzávalók négy személyre: 1 közepes tök (1,5 kg) , 2 tojás, 7 - 8 evőkanál liszt, 4 - 5 evőkanál búzadara, só, bors, vegeta, 4 - 5 gerezd fokhagyma lereszelve, 1 kávéskanál kapor.

A tököt meghámozzuk, félbevágjuk, a magházat kivesszük, és a tököt lereszeljük. Szűrőben lecsöpögtetjük kb. 1 órán keresztül. Ezután az alapanyagokat alaposan összekeverjük. Evőkanállal gombócokat formálunk, és ezeket forró olajba tesszük, majd ellapítjuk úgy, hogy kb. 1 cm vastag legyen. Mindkét oldalát barnára sütjük. Rizzsel kitűnő húspótló étel. Jó kéjvágyat!

Attis

Rendőrsztori

Haverok, buli, kanna... Egymáshoz tarozó dolgok, itt a kollégiumunkban is. Természetes hogy e szűk két (három) hónapot a görcsös tanulás előtt (és néha helyett is) erre szánjuk, legalábbis a lakók egy része. Ez eddig rendben is lenne. De ki gondolta volna, hogy az átkosban kovácsolt erkélykorlát egyben messzehangzó kongaközpontoknak is megfelelő alapot teremt, amin egy-egy muzikálisabb társunk magasröptű zenei tudását prezentálja a nagyérdemű zuglói közönségnek? Nem hiszem, hogy útleírást kellene adni a yardnak merre is van az állatorvosi kollégium. Hisz mostanában eléggé, sőt túl gyakori vendégeink. És az ejnye-bejnyék korszaka lejáróban van. Az igazgató úr türelme véges, miként a portásoké is. Nem vitatom, vannak a környéken olyan lakók, akik sportot űznek rendőrök ugráltatásából, de azért azt sem árt feledni, hogy talán egyesek tényleg nem tudnak pihenni az éjszakai dalárdáktól. Summa summarum a polisz ígéretet tett arra, ha legközelebb jönnek, mikrobusszal teszik, és a legtehetségesebb egyedeket turnézni viszik egy másik koncertterembe. Ott függőlegesen állnak a hangszerek, szóval nehezebb rajta játszani, és a lakótársakat sem tanácsos leordítani... Azért remélem erre nem kerül sor. És bár tudom, több ellenséget szerzek ezzel, mint barátot, de tisztelettel arra kérnék mindenkit, még mielőtt komolyabb következményei lennének a koleszos buliúnak: idő-decibel-és IQ korlátokat vezessen be társasági ténykedéseibe. Ugye nem kell leírnom, melyiket alsó, és melyiket felső határértékkel?

Attis

Magyar Állatorvosok Világszervezete

A magyar állatorvosok 1997. novemberében Budapesten világtalálkozóra jöttek össze. Ez alkalommal szakmai és nemzeti hovatartozásuk tudatától vezérelve elhatározták a Magyar Állatorvosok Világszervezete létrehozását. A Világszervezet taglétszáma ez idő szerint 685 fő. Többségükben a Kárpát-medence határon túli részében élő magyar állatorvosok, de szerte a világban szórványban élő, magukat magyarnak valló állatorvosok is tagjai a Világszervezetnek. A Magyar Állatorvosok Világszervezet elnöke megalakulás óta dr. Szieberth István. A kilenctagú elnökség munkájában Magyarországról 4 tag, míg Jugoszláviából, Romániából, Szlovákiából, Ukrainából és a szórvány régiókból 1-1 tag vesz részt. Elnökségi tagok:

SZIEBERTH ISTVÁN (ELNÖK)	MAGYARORSZAG
RUDAS PÉTER (ALELNÖK)	MAGYARORSZAG
NÉMETH ANTAL	MAGYARORSZAG
VETESI FERENC	MAGYARORSZAG
PLEVA LÁSZLÓ (ALELNÖK)	SZLOVÁKIA
BAJA VILMOS	JUGOSZLÁVIA
GÁMENTZY ZOLTÁN	ROMÁNIA
DARCSI GYULA	UKRAJNA
JUHÁSZ ISTVÁN	KANADA

A Világszervezet alakuló ülés célkitűzései a mai napig érvényesek: az anyaországban és a világ más országaiban élő magyar állatorvosok kapcsolatrendszerének kiépítése és fenntartása, a magyar állatorvosi hagyományok ápolása és továbbfejlesztése, az állatorvosok társadalmi helyzetének megismerése, szellemi-anyagi helyzetének javítása, magas színvonalú állatorvosképzés segítése a graduális és posztgraduális képzés területén egyaránt, a hazai és nemzetközi tapasztalatcsere megszervezése, valamint a magyar állatorvosok színvonalas szaksajtóval való ellátása.

A nemzetközi szakmai konferenciák a Kárpát-medence térségében évi két-három alkalommal kerültek megrendezésre. Ukrainában Mezővár és Beregvár, Romániában Szováta és Nagyvárad-Félicsfürdő, Szlovákiában Kassa és Alsószeli, Jugoszláviában Magyarkanizsa és Palics jelentették a konferenciák helyszínét. A Kárpát-medence különböző térségeiből 180-240 magyar nyelvet beszélő állatorvos és helyi kolléga vett részt rendezvényenként.

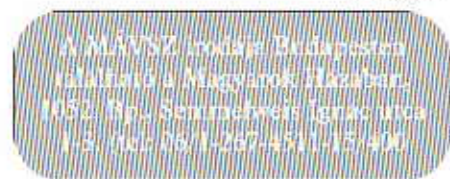
Ezenkívül részvételükkel megtisztelték az adott ország politikai, társadalmi és szakmai szervezeteinek országos képviselői is találkozóinkat. A Magyar Állatorvosok Világszervezete szorosan együttműködik a Magyar Országos Állatorvos Egyesülettel és annak tagszervezeteivel. A Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karával azon történik munkálkodás, hogy a magyarországi szakmai, tudományos programokba mind többen bekapcsolódhassanak a határon túli területekről. Folyamatos gondoskodás történik arról is, hogy a magyarországi rendezvényekről a határon túli kollégák időben értesüljenek. Folyamatos az állatorvosi szakirodalmi könyvek, folyóiratok gyűjtése és azok eljuttatása a Kárpát-medencében élő magyar állatorvosok részére.

Törekvés van egy kárpát-medencei állatorvosi szakszótár CD-lemezen történő kiadására, mely a Kárpát-medencében használatos nyelvek mellett tartalmazná a nemzetközileg is elfogadott terminus technikusokat és az angol, német (vagy francia) nyelvet. Ez utóbbi programot a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium is támogatja. A nem állatorvos képesítésű szemé-

lyeknek, továbbá jogi személyiségeknek lehetőségük van arra, hogy pártoló tagként segítsék elő a Világszervezet munkáját.

Elhatározás született a MÁVSZ vezetőségén belül arról is, hogy bevonják az állatorvos hallgatósgát is a Világszervezet munkájába. Ennek az alapja a Hallgatói Tagozatok megalakítása lenne, amelyek azon állatorvos képző tanintézményekben jönnének létre, ahol magyar ajkú hallgatók tanulnak. Minden ilyen tagozatnak lenne egy küldötte, aki képviselné saját tanintézményét a szervezetben. Ezáltal létre jönne egy kapocs a különböző tanintézmények magyar állatorvos hallgatói között, valamint a Világszervezet már meglévő állatorvos tagjaival is.

MÁVSZ

Hontalanság hitvallása

*Kontalan vagyok,
mert vallom, hogy a gondolat szabad
mert hazám ott van a Kárpátok alatt
és népem a magyar.*

*Kontalan vagyok,
mert hirdetem, hogy testvér minden ember
s, hogy egymásra kell, lépjen végre egyszer
mindenki, aki jót akar.*

*Kontalan vagyok,
mert hiszek a jóban, igazban, szépen.
Minden vallásban és minden népben
és Istenben, kié a diadal.*

*Kontalan vagyok,
de vallom rendületlenül, hogy Ő az út s az élet
és maradok ez úton, míg csak élök
töretlen hittel ember és magyar.*

Wass Albert

Magyar Állatorvosok Világszervezete - Regionális szakmai konferencia

Tusnádfürdő

2002. Szeptember 26-29.

*N*incs is annál szebb dolog az életben, mint mikor új barátságok kötődnek és meg is tartanak, azon egyszerű oknál fogva, hogy ösztintesen alapulnak. Nem kell hozzá sok felfűg, elég hozzá néhány emberke akik valami módon találkoznak, jókedvűen elbeszélgetnek, van egészséges önértékük és párosul ehhez egyszerű ösztinteségük. Ezek talán az igazán fontos dolgok, amiről oly gyakran vagyunk hajlamosak megfeledkezni. Vannak pillanatok mikor igazán el kell gondolkodnunk honnan is jöttünk, kik is vagyunk ahhoz, hogy tudjuk, hová is szeretnénk eljutni. Nem tűzhetünk ki magunk elé csupán önző, nagyraívó célokat, hisz ez mihez lenne elég, a bosszúsághoz, az elégedetlenséghez és a magányhoz. Az igazán nagy dolgok azok, ha tehetünk másokért, egymásért, közösségünkért bárhol is élünk. Ehhez kellenek az őszinte barátok, hogy segítsük egymást, s máris eltörpülnek az akadályok melyek elénk gördülnek. A leghálásabb érzések egyike, ha tartozunk valahová, ha létezik egy egészséges gondolatokra és érzésekre épülő közösség, s tagjai lehetünk. Tusnádfürdőről hazatérve hiszem azt, hogy mindannyiunkban akik ott lehetünk felmerültek ezen gondolatok. És kivilágosodott az üzenet is, melyet folyamatosan éreztünk, és néhányszor szavakban is elhangzott ebben a néhány napban.

Csütörtök reggel indultunk közösen a Lehel utcából a Fővárosi Állatgyógyászati és Élelmiszer Ellenőrző Állomás elől. Mintegy száznyolcvan magyarországi, felvidéki és vajdasági állatorvossal együtt, vágtunk neki az útnak Erdélybe, buszokkal, kisbuszokkal és személyautókkal. A sors úgy hozta,

hogy tizenegy Budapestről induló diák egy kisbuszba került, három nagyszerű és nagyon kedves felvidéki állatorvossal. Sofőrünk is gyorsan alkalmazkodott a fiatalos hangulathoz, a folyamatos viccelődés közt még az utat is volt ideje figyelemmel kíséreni, le a kalappal előtte. A mintegy 700 kilométer - nem éppen „zöttyenőmentes” - út tizenhat órája igen jókedvűen telt el. Élvezhettük az erdélyi táj szépségeit még akkor is, ha néha az orrunkig sem láttunk el a nagy ködtől és szitáló esőtől. Ez a természetesen így adatott vidék a számtalan legelő jószággal, valami csodálatos szépség. Persze az imént említett rossz látási viszonyok miatt előfordult, hogy a legelésző tehénkének csak a farkát és hátsó fertáját láthattuk, mert a nemes, őszinte kis feje már beleveszett a ködbe. A hangulatról pedig nem kellett gondoskodni, mert jött az magától is. Így érkezünk meg az éjszakába elrejtett valódi „paradicsomba”, Hargita megyébe, annak egy kis szegletébe, Tusnádfürdőre. Mikor kiszálltunk járgányunkból már igaz, hogy az ücsörgéstől saját lábunkat sem éreztük, esetleg annak kellemes szagát. De ez eltörpült azon csodálatos érzés mellett, amit a hegyek és a kristálytisza erdei levegő nyújtott számunkra, feledtetve velünk fáradságunkat. A helybéli szervezők nagyon kedvesek voltak, gyorsan elfoglaltuk szállásunkat. Reggel mindannyian a mintegy öt órás alvás után „kipihen-ten”, de változatlan jókedvvel fogyasztottuk el reggelinket, hogy utána közösen átbussozzunk Csíkszeredára a nyitórendezvényre. Csak itt volt elegendő hely a több mint négyszáz megjelent magyar állatorvos számára, akik az egész Kárpát-medencéből

érkeztek. Ott hallgathattuk meg a köszöntő beszédeket, melyet Orbán Balázs néhány szép gondolatával vezetett be Bartha Levente. Gámentzy Zoltán a MÁVSZ romániai régióelnöke kezdte köszöntőjét, majd őt követte Mircea Dusa Hargita megye prefektusa. Nagyon szép és mindannyiunk számára elgondolkodtató köszöntőt mondott Szieberth István MÁVSZ elnök, ki Széchenyit idézve a hatékony működéshez szükséges két legfontosabb dolgot említette „szabadság és bátor lét” alatt. Ehhez fűzött még egy nagyon elgondolkodtató hasonlatot egy kismókusról. A kismókusról ki örökké ketrecben élt, és mikor kitárult előtte a ketrec ajtaja a saját szabadságától megrémülve visszamenekült a ketrecbe. Ezt próbálja megcáfolni az öt éve létrejött Magyar Állatorvosok Világszervezete, mely folyamatosan működik és gyarapodik. Nagy öröm lehet számunkra, hogy mind nagyobb elismerésben részesülhetünk a határon túli országokban is és egyetért működésünkkel azok vezetősege. Ennek alapja az, hogy rendezvényeink nem csak a saját érdekcinket szolgálják, hanem mindazon közösségek érdekeit, ahol ezen állatorvosok élnek és ténykednek, függetlenül országtól, nemzeti közösségtől. Átadtak egy díszoklevelet egy erdélyi állatorvosnak, aki a családi hagyatékából előkerült, 1807-ben kiadott „Lóorvoslás” című könyvet juttatott el a Világszervezetnek. Ezt a könyvet restauráltatták, újonnan kiadták, a könyv eredetijét pedig az oklevéllel együtt visszaadták a tulajdonosának. Felszólalt még Popa Zeno Marius a Romániai Állatorvosok Kollégiumának elnöke, valamint Horatiu Olaru a Romániai Állator-

vosok Szövetségének elnöki köszöntője is elhangzott. A nyitórendezvényt Ferenczy Ferencz József Hargita Megye Állategészségügyi Igazgatóságának igazgatója vezette le. A köszöntő beszédet követte két szakmai előadás Mészáros János és Frenyó V. László jóvoltából. A rendezvényt Karasszon Dénes előadása és nagyszerű gondolatai zárták. Beszélt az magyar állatorvosképzés kialakulásáról és Marek József munkásságáról, akinek most volt halálának ötvenedik évfordulója. Ezután egy nagyon szép kirándulásban volt részünk a Szent Anna tóhoz és Bálványosfürdőre, ahol lenyűgöző fogadtatás mellett költhettük el a helyi ízekből összeállított pazar ebédet. A kirándulásról visszatérve kis pihenőt követve vettünk részt az esti fogadáson. Itt a négy országból és hét egyetemről megjelent huszonhét hallgató megismerkedhetett egymással. Erdélyből, Kolozsvárról ott volt hét, Temesvárról négy, Bukarestből négy, Felvidékről, Kassáról egy, Vajdaságból, Belgrádból egy, Újvidékről egy és Budapestről kilenc hallgató. Nagyon kellemes és hasznos volt ez a beszélgetés. Ráébredhettünk arra, hogy függetlenül attól, hol és milyen körülmények között adatt meg számunkra e szép

hívás elsajátítása, gyökereink és céljaink azonosak. Mondhatni azt is, egy cipőben járunk. E pár cipőnek egyik felét még Árpád atyánk hagyta ránk, másik felét pedig tanáraink és mestereink adták kezünkbe, megadva a lehetőséget, hogy méltón képviseljük hivatásunkat.

A szombati napot egy nagyon gazdag és praktikus előadássorozat töltötte ki, sok időszzerű problémát is megtárgyalva. Ez két szekcióra osztva

zajlott, egyrészt a kedvtelésből tartott állatok, másrészt a haszonállatok állategészségügyi problémáival foglalkozó témakörökben, egymással egy időben, két külön helyszínen. Színes előadásával gazdagította a gyakorló állatorvosok ismeretanyagát Manó Ferenc, Kunos Viktória, Németh Erika, Schindler Gábor, Bíró Péter Gábor, Winter Gábor, Kómár Gyula, Csikós Károly, Hadházy Ákos, Sárosi László, Tanyi János, Bitay Zoltán, Dobos-Kovács Mihály, Varga István, Markus Gabriella, Kégl Tamás, Molnár Tamás, Bakos Zoltán, Sótornyai Péter és Szaniszló Ferenc.

Az esti program már szabad volt, így a vacsora után meglátogattuk Tusnádfürdőt, a fiatalok számára nyújtott kulturális helyszíneit, amit mondhatom mindnyájan nagyon élveztünk...

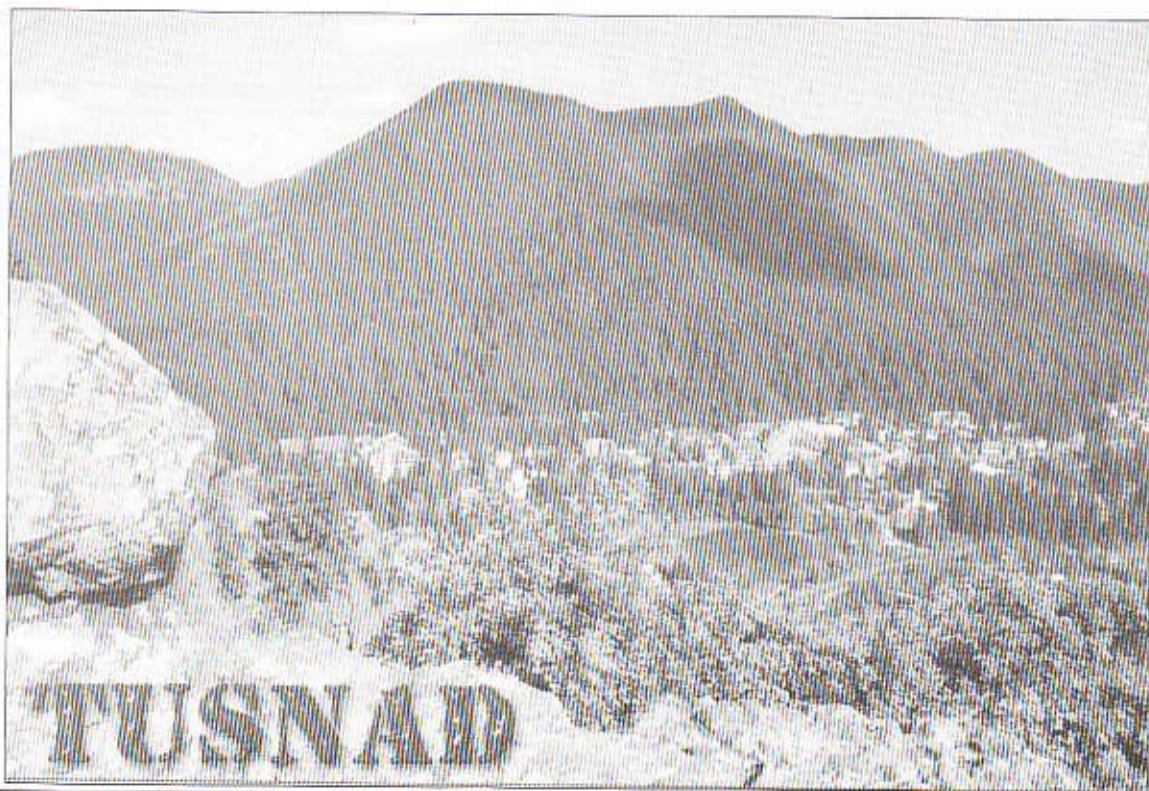
Rengeteg élménnyel feltöltődve és már a mielőbbi visszatérésben bízva indultunk vissza vasárnap reggel. Ismét beülhettünk az odavezető úton már a szívünkhöz és egyébként testtájunkhoz nőtt kisbuszba. Ez alkalommal viszont már a felhők feljebb húzódtak, és a szemünk elé tárult az a sok szépség amit az odafeléúton csak sejtthettünk. Még a tehénkének az

okos kis fejét is megláthattuk, mert nem volt a köd ami elrejtse.

Köszönjük szépen Erdély és köszönjük szépen mindenkinek, hogy ezt megélhettük.

Kívánjuk, hogy minél több hallgató ráébredjen ezen együtvé tartozás fontosságára.

Lipovszky András és Pósa Roland

„Vigyázz, kajakos!”

„Vigyázz, Kajakos!” hirdeti a kollégiumi szobája ajtaján a matrica, de azért annyira nem kell tartani tőle. Ő Börcsök Balázs harmadéves állatorvostan hallgató, akit talán sokan ismernek az egyetemen, viszont azt már kevesebben tudják róla, hogy kajakozik, és hogy ebben a sportágban milyen eredményeket ért el. Mindamelllett, hogy nap, mint nap bejár az egyetemre, szabadidőjében rendszeresen jár edzésekre, reggelente úszik, délutánonként evez.

Mióta kajakozol?

1992 óta, 10 éves koromtól kajakozom. Előtte 8 évesen úsztam, mert asztmás voltam, és ezt javasolták az orvosok. Aztán nevelőapám elvitt egy helyi kajak-kenu versenyre. Itt tetstett meg igazán a sport, és elhatároztam, kajakozni fogok. Két hónap múlva egy kisebb versenyen vettem részt, amin első lettem. Később 9-szer lettem országos bajnokságon második, mire győzni tudtam. Ez

döntő fontosságú volt pályafutásomban, hiszen mindig volt miért küzdenem. Maga a küzdelem és a sikerélmények hatására maradtam e sportág mellett.

Az országos bajnokságokon elért eredményeken kívül milyen helyezéseket értél el más versenyeken?

Az első komoly nemzetközi versenyem 1998-ban volt Poznanban, ahol K-4 1000m-en első lettem. 1999-ben az Ifjúsági Világbajnokságon K-4-ben 500m-en és 1000m-en is harmadik helyezést értem el. A 2000-es Ifjúsági EB-n 500m-en K-1-ben és K-2-ben is sikerült győzni. A 2001-es évet inhuvelygyulladás miatt ki kellett hagynom. 2002 tavaszán kezdtem el újra edzeni, és nyáron sikerült kijutnom a Zágrábi Junior Európa Bajnokságra, itt 3. helyezést értem el K-4 1000m-en. A szeptember 20-22-én zajlott Egyetemisták és Főiskolások Világbajnokságán, ahol az egyetem színeit képviseltem, K-4 1000m-en bronzérmet szereztem.

Hogyan oldod meg az edzéseket, és mennyire befolyásolja ez a tanulmányaidat?

Az én esetemben az edzés és a tanulás remekül kiegészíti egymást. Ha nem edzek, a tanulás se megy annyira. A vizsgaidőszakban maximum 3 napot bírok ki edzés nélkül. Úgy gondolom, az edzésekre fordított időt úgyse tanulással tölteném, így a tanulás is hatékonyabb, mert tudom, nincs időm a könyv fölött a plafont bámulni, ábrándozi.

A szorgalmi időszakban ez nehezebb, ugyanis egy edzés utazással együtt kb. 4 órát vesz igénybe, ezt néha nehéz összeegyeztetni a gyakorlatokkal. Az edzés egyébként szellemileg kikapcsol. Nagyon jó a viszonyom az edzőmmel, Váradi Mártonnal. Ő az életre is

nevel, nem csak a sport lebeg a szemem előtt. Azt mondja, hogy tanuljak, és ha belefér, akkor edzsek. Neki, a szüleim és a barátnőm támogatásának köszönhetem eddig elért eredményeimet.

Hogyan zajlik egy napod a szorgalmi időszakban?

Most közeleg az alapozási időszak, ami azt jelenti, hogy késő ősztől kora tavaszig reggelente úszom, délutánonként futok, ill. kondizom. A év többi részét viszont vízi felkészüléssel töltöm. Napközben előadásokon és gyakorlatokon vagyok, a délutáni edzés után pedig még tanulok, amennyi belefér.

Milyen áldozatokkal jár neked ez a sport?

Nekem tulajdonképpen, ami hiányzik az az alvás. Ritkán tudom magam kialudni, és hétköznap ez szinte lehetetlen. Ahhoz, hogy reggel úszni menjek 5-kor kell kelnem, ehhez viszont korán kell lefeküdnem. Ez a kollégiumban viszont elég nehezen megoldható. A szobatársaim azért próbálnak alkalmazkodni.

Mennyiben segít neked az egyetem?

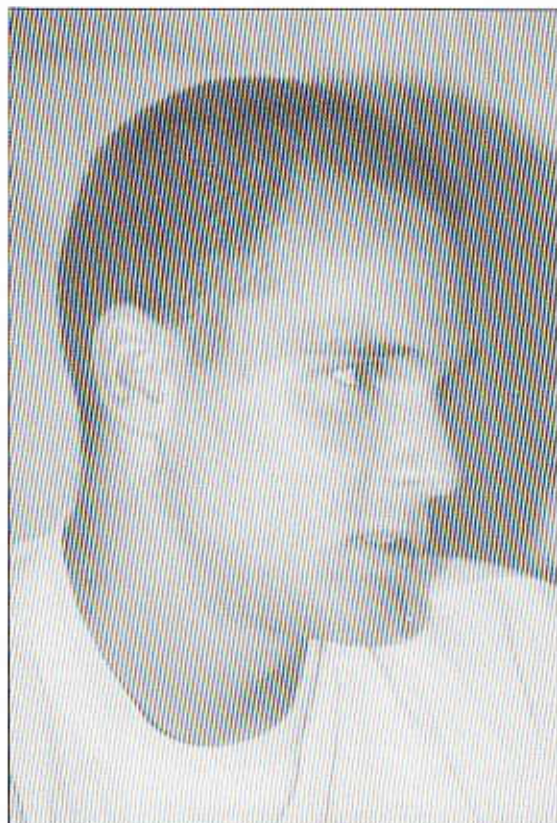
Az egyetem igyekszik mindenben segíteni. Tavaly a versenyem miatt egyéni vizsgarendet is kaptam. A különböző tanszékek a lehetőségekhez mérten mindenben támogatnak. Segítenek az évközi versenyek során elmaradt gyakorlatok pótlásában. Ezekkel a lehetőségekkel azonban igyekszek minél ritkábban élni.

A jövővel kapcsolatban milyen terveid vannak?

Szeretném a felnőtt mezőnyben is megállni a helyem, ehhez viszont az szükséges, hogy a vizsgáim minél gördülékenyebben menjenek. A felnőtt mezőnybe betörni és az egyetemen helyállni nem könnyű feladat, nagy odafigyelést igényel. Azonban bízom benne, hogy továbbra is sikerül megbirkóznom ezekkel a feladatokkal.

Hauberger Péter

Fotó: Márkus Bálint

Erkölcstelen devalváló társadalom

avagy Magyarország az érdektelenség hazája

Ömlik a szenny. Szaga facsarja orrom, szemeim könnyeznek. Egy nő szeretkezik egy férfival, ami persze természetes és örömteli dolog az életben. Kukkolják őket. Ezt tudják ők is. Aktusuk, életük minden pillanata egy jó ideig a magyar társadalom számára elérhetővé válik. Igény van rá. Egy testileg korlátozott ember küzdelme nem igény. Hétfégen tanúja voltam valaminek. Valaminek, ami értékeket hordoz, emberséget, szeretetet közvetít. Aki a Városi Sportszarnokban volt, az tudja miről beszélek, aki nem annak elmondom. A Gyulai Kutya Agility Szabadidősport Klub a világon és a történelemben először rendezett a

mozgássérült kutyás agility /kutyás ügyességi verseny/ versenyzők számára egy bajnokságot, egy világ-bajnokságot, ahol 15 ország versenyzői mérhették össze erejüket egymással, ahol együtt örülhetett s sírhatott önfeledten a mozgásában sérült, a vak, a műveggyel rendelkező, az egészséges. Verejtékesek, öröm, átlagon felüli boldogság, elismerő ölelések. Ez nem érték. Ez semmi. Ez nem tv-be való. A mai Magyarországon csak a gagyi kell. A tingli-tangli, a műmosoly, az alpáriság, a dőzsölés, a tobzódás. Teljes az érdektelenség a társadalom részéről is, ami nem csak az elmúlt hétfégen, hanem az egyéb értékeket sugárzó rendezvényeken is általános jelenség. Helyi és országos szinten is így van. Ami egy kicsit mélyebben megszólítja az embereket, ami értékeket közvetít, ami az összetartozást sugallja az nem kell. Nem kellett ez a tv2-nek és az RTL Klub kereskedelmi televíziós társaságoknak sem. De nem is baj. A hétfégihez hasonló rendezvények ne is süllyedjenek le ezen médiák értéktelen színvonalára. Sugározzák csak a semmit-

mondó, szenzációhajhász műsoraikat tovább. Működtessék agymosó, népszerűtlen gépezetüket nyugodtan, mert akik ott voltak hétfégen, azok már tudják, hogy a világon több érdekes dolog van, mint egy vihorászó, bugyiját tologató nő, a szappanoperák latin szeretői, egy érdekeit hangoztató politikus. Vannak, akik már nem dőlnek be mindennek. Vannak, akik tudják, hogy örömet a tettel, az aktív cselekvéssel, embertársaink megértésével és nem pedig az idétlen tv bábuk majmolásával lehet elérni. Vannak, nem is kevesen.

Alt Norbert

A klub köszönetét szeretné kifejezni minden szervező és segítő embernek kitartó és küzdelmes munkájukért, részvételükért, hiszem összefogásuk nélkül nem jöhetett volna létre ezen örömteli világesemény.

<http://www.beks.hu/agility/>

HOGYAN FÜRDESS MEG EGY MACSKÁT?

1. Alaposan tisztítsd ki a WC-t.
2. Adagolj megfelelő mennyiségű sampont a WC vízéhez, és hagyd nyitva mind a két fedelét.
3. Keresd meg a macskát és csillapítsd le, miközben a fürdőbe viszed.
4. Egy gyors mozdulattal tedd a macskát a WC-be és zárd le mind a két fedelét. Lehet, hogy szükséges lesz a fedélre állnod, nehogy megszökjön.

A macska önmagától fel fogja kavarni a vizet és bő habot fog verni. Ne törődj a zajokkal, amik a WC-ből jönnek, a macska valójában élvezti ezt.

FIGYELEM! Vigyázz arra, hogy testednek semelyik része ne kerüljön közel a WC széléhez, mert a macska karmai kinyúlnak, hogy bármit elkapjanak.

5. Öblítsd a WC-t 3-szor vagy 4-szer. Ez egyben az „erőteljes mosás” és az „öblítő” fokozat is, amelyekről azt találták, hogy nagyon hatékonyak.
6. Valakivel nyitassd ki a külső ajtót, és biztosítsd, hogy senki ne álljon a WC és ezen külső ajtó között.
7. Állj a WC mögé, olyan távolságra, amilyen messzire csak tudsz, és gyorsan nyisd ki mind a két fedelét.
8. A most már tiszta macska kivágódik a WC-ből, kirohan, ahol is már magától megszárad.

SOK SZERENCSET!

Őszinte híve, a kutya

Alpha-Vet
Állatgyógyászati Kft.

SzIE Állatorvos-tudományi Kar

GÓLYABÁL

Budapest, VII. Bethlen Gábor tér 24.

2002. november 16.

Program:

- 19:00: Kapunyitás
- Szula*
- 20:00: Megnyitó
Nyitótánc - Bécsi Keringő
Gólyaavatás
- 21:30-04:00: Zenél a Memory Band
szünetekben:
- Tűzsonglőrök
 - Butykos néptáncegyüttes
 - Kastáncosok
 - Ejféli keringő
 - Báلكirálynő-Báلكirály választás
 - Tornabola
- Tornaterem*
- 21:30-24:00: Tequila
24:00-04:00: DJ. Számák
- Étterem*
- 22:00-03:00: Zenél a Butykos együttes

Szeretettel várjuk kedves vendégeinket a Bál egész ideje alatt működő
Koktélbárban, Salátabárban, Büfében és a Kávézóban

Jegyek kaphatók: MAREK JÓZSEF KOLLÉGIUM (Mogyoródi út 59-63.)
ÁLLATORVOS-TUDOMÁNYI KAR (István u. 2.)

Jegyár: elővetelben: 1000 Ft
helyszínen: 1500 Ft

Információ: 06-20-3-726-646
06-30-2-814-845

Társ a gyógyításban

ceomagóiatechnika

Nagyvárosban I.

Ahonnán jött, ott csendesek voltak a nappalok és az éjjelek. Az emberek szorgos munkájuk után ki - kiültek házaik elé megbeszélni az időt, a tenivalókat és a falu ügyes - bajos dolgait. A közösség magába szívott minden erényt, ami hasznára vált: a föld és az állatok kitartó szeretetét, a megalkuvás nélküli becsületet. Ott nem ismerték a hazugságot, a gyűlöletet, de nem is értek rá erre. Mindenki a tisztességes boldogulást kereste. O még úgy tanulta: vasárnap templomba kell járni, mert arra való a vasárnap, és az idősebbekkel úgy kell beszélni, mintha csak saját apjával tenné. Álmában sem jutott volna észébe szándékosan bántani valakit, vagy rosszat feltételezni másról. Rajongva szerette szüleit, otthonát. Kis Péternek hívták és orvos akart lenni. Sosem felejtette el azt a vasárnap délutánt. Anyja könnyeivel küszködve csomagolta az enivalót, apja szótlanul szöszmötölt a konyhában. Aztán odalépett hozzá.

Hát elmész, fiam.

- Ne félj, apa, minden rendben lesz. Ha úgy adódik, hazajövök úgy havonta.

- Itt van a pénzed, tedd el, és vigyázz rá!

- Sok ez, apa. Hát nektek mi marad?

- Neked most nagyobb szükséged van rá. Induljunk. Búcsúzz el anyádtól. Péter megcsókolta síró édesanyját, majd felült a bakra. Még egyszer hátranézett, és a lelkében elszakadt valami. Úgy maradt volna még! De nem lehetett. Várta őt az idő, a messzeség, az álmái, hogy egyszer

majd valamikor embereket gyógyíthasson. A kocsí ráfordult az ezerszer megjárta útra, ami az állomásra vitte őket. Nem maradt sok idő az indulásig. Mindenütt várakozó emberek álltak, búcsúzó diákok, módos gazdák, szabadságos katonák, kishivatalnokok. Nagy sistergéssel gördült be a vonat. A hatalmas tülekedésben is tisztán hallotta apja mély hangját, ahogy átölelte:

- Isten veled, fiam. Vigyázz magadra, és ne feledd: a szegény ember egyetlen gazdagsága a becsülete. Még a vonaton is ezek a szavak jártak a fejében. Sohasem éltek jómódban, csak annyijuk volt, amennyi éppen hogy tellett ruhára, élelemre. hirtelen észébe jutott, hogy talán nem is kellett volna belevágnia. De most már vissza nem fordulhatott. Hátradőlt, és egyenlőre élvezte a lágy ringatózást. Egyre nagyobb állomások mellett haladtak el, már a nevüket sem tudta megjegyezni. Aztán feltűnt a Duna, amint méltósággteljes lassúsággal hőmpölygött messze dél felé, ahonnán jött. Végül begördültek egy irtatlan üvegkupola alá, amely fényárban úszott, és rengeteg ember tolongott alatta. Megérkezett hát Pestre, és egyből megrohanták a ketségek. Csak bámulta tátott szájjal a népeket és a hatalmas épületeket. Nem tudta merre induljon, mit is csináljon ebben a szörnyű labirintusban. Ott állt teljes tanácstalanságban, magára hagyatva a főváros szívében.

VÉGE AZ ELSŐ RÉSZNEK

Attis

ALEX PETŐFI:
MY MOTHER'S CHICKEN

Hey, what the stone! Chickenmother,
You live in the room, don't you?
Look, the god is good, give goods,
How take up your f...ing dologs!

Here szaladgál, up and down,
And fly to the láda is yet!
Eszébe goes, kotkodácsing,
S, don't verik ki from the room.

Don't verik, don't verik!
Like the galamb, etetik,
Selecting in kinderseed,
The Little King sem better lived.

Because that, Chickenmother, so
Good becsülni yourself,
Industrying, don't let
my mother in tojás szúke.

Our dog Crumbs, hegyezd your ear,
Let me talk with you now.
You're old eseléd at the house,
Always solve me the ember like.

Crumbs, be good after this too,
Don't get kedv to tyúkhús!
Live with the Tyúk in friendship...
My mother's once domestic.

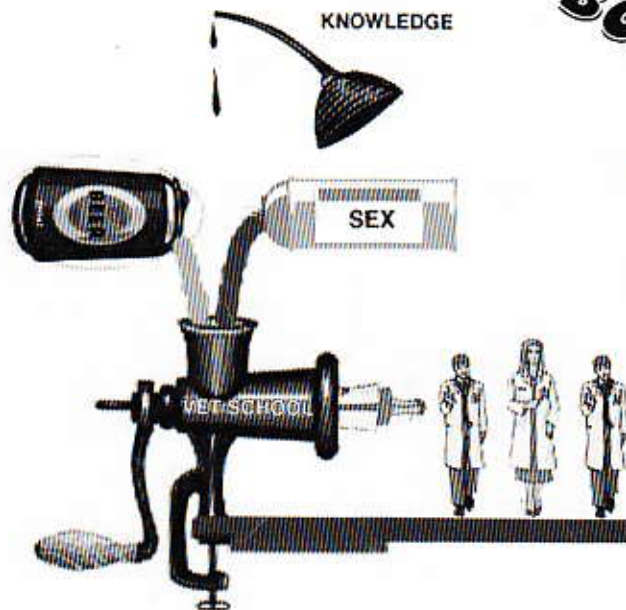

EXPAT VET

The Official Magazine of Student Vets
2002. September-October
Year 2, Number 3

FREE

BUMPER ISSUE

Focus on Physiology

EXPA T VET

C
o
n
t
e
n
t
s

Life & Styles

hangover 3.

Focus on Physiology

Interview with Prof. Dr. Rudas
Department in Detail 4.
5.

THE SZENT ISTVÁN VETERINARY UNIVERSITY'S STUDENT MAGAZINE

e-mail: kivetites@freemail.hu

Felelős kiadó: Katalin Sípos, SZIE ÁOTK HÖK Pres.

Editor in Chief Mark Hedberg

Editors: László Zoltán Rév

Anna Luca Vecsei

Editing: László Zoltán Rév

Printing house: mondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.

PUBLISHED BY IAMS

The Modern Veterinarian

When you compare today's veterinary practice to one from 5-10 years ago, the difference is more and more observable. A vet practice is not a government job; it's a profit-generating private enterprise. This is what guarantees a vet's living expenses and the expansion of his clinic. Pet owners are demanding a constantly increasing level of patient care, and this requires a parallel increase in a practice's operating costs and the doctor's level of training. The number of well-equipped practices is growing, and the competition for clientele is likewise on the rise. These factors require a supporting investment; and of course meanwhile the veterinarian would like to increase his standard of living!

The purpose of a veterinary clinic is now not "only" disease prevention. This classic definition has changed to be a profit-oriented, multi-faceted business. The expansion of services provided is the cornerstone for a clinic's success and growth.

This needs a new type of veterinarian. It makes no difference how experienced and trained a veterinarian is. If he cannot operate a practice profitably, he will be forced into

bankruptcy. The expansion of a practice can be technical (new X-ray machines, ultrasound, dental equipment) or non-technical (animal welfare, or pet care sales).

One of the easiest ways to increase a clinic's income is to sell pet food to the clients' dogs and cats. The clients that feed pet food to their animals must buy it somewhere. Why not a veterinary clinic? The numbers of pet food users is steadily increasing, since time and energy are saved by not having to prepare a pet's daily meals. This is a dynamically expanding market, with enormous potential for growth - it is estimated that only 20% of dogs and cats in Hungary are fed pet food. This population is growing constantly.

Therefore pet food sales provide a predictable, ever-increasing income for a practice. An additional benefit is that a receptionist or assistant can handle this trade, so the vet's time is free to see clients. A veterinarian's recommendation is extremely important, though. Surveys indicate that owners are most likely to make decisions based on their vet's advice. The veterinarian is the one who is familiar with the latest in animal feeding and

nutrition, and is best qualified to decide which food is best for a certain animal. The veterinarian is also the one who is most frequently consulted in these matters - so he has the opportunity to give advice.

Those clinics that supplement their income with pet food sales get an increasing percentage of their operating funds from this source. Both American and Western European experiences demonstrate these tendencies.

Since a veterinary clinic cannot allow too much space for sales, it makes sense to supply food with a higher profit margin, since the practice is not in a position to diversify in this regard. It is inefficient to sell cheap, low-margin pet food. The optimal product to sell here are the super-premium pet foods, since their higher price and profit margin ensures a bigger return. More and more veterinarians are going in this direction. It is these specialists (who are also businessmen) that are successfully directing their profit-making enterprises.

*Dr. Tamás Berkényi
Veterinary Manager
IAMS Europe*

This publication was made possible with IAMS Europe's generous support.

Life Styles

Hangover

Picture the following...the week is over, and two days of party time is ahead! Glorious, sweet freedom awaits you. So you go out and celebrate at the local pub until dawn, laughing and partying. If you're Scottish, you probably sang karaoke. You wake up hours later...your head is pounding, your eyes are blurry, and your stomach is heaving. You want to get up, but the light hurts you. You want to go back to sleep, but the sound of your groaning is unbearably loud.

Yes, you're hung over.

So you get up - not an easy task - and you head to the medicine cabinet. What to do, what to do?

There are several ways to treat the condition known as **Morbus Universitae**. To help our dear readers, the staff of the Expat Vet has undertaken lengthy, exhaustive research to make your recovery period shorter. We've interviewed several students to bring you their favorite hangover panaceas and preventatives, as well as some unscientific opinion on their validity.

Reader **JM** suggests Gatorade (an energy drink) and bread for a hangover cure. And it's a very logical idea. Gatorade is full of ions and minerals and vitamins, to restore your body's depleted supplies, and restore the chemical balance of the blood. The

bread serves as a quick and effective carbohydrate source. Bread can be spread with whatever you like. The key is that it should be easy to digest.

A Scottish variation on this trick (from **MW**) involves a strange drink called Iron Brew and lots of soda crackers. No, Iron Brew is not slang for a pint of Guinness...no, we don't know either. It's a Gatorade-like power drink, says **MW**. If you don't have soda crackers, try Saltines. Salty crackers, so to speak.

Another reader suggests a symptomatic treatment...eyedrops for the itchy eyes, antacid for your upset stomach. Take NSAIDs (non-steroidal anti-inflammatory drugs) for the headache. (aspirin, paracetamol, acetaminophen, or ibuprofen). A hot shower to bring your body's temperature back up to normal, and lots of hot coffee for the caffeine boost.

While this idea has merit, it has the added advantage of not having to worry about chemicals in your bloodstream. Your only worry will be blood in your chemicalstream.

EH says that the only cure is sleep. Lots of sleep. That and gallons of water to combat the dehydration.

Good idea, but the whole reason we have hangover cures is that we rarely have time to sleep for 37 hours...a lecture the next morning, or a practical, perhaps?

Last but not least, an old classic: a glass of brandy mixed with raw egg.

Nobody here in the office was able to decipher the logic behind this one...possibly it runs on the assumption that a hangover is alcohol withdrawal. Adding alcohol to the bloodstream might help, but it sounds like it's just delaying the problem.

When it came to the egg, we gave up. Don't get me started on the salmonella, the cholesterol, or the fact that it's dis-

gusting. We've never used it...we'd rather be hung over.

Of course, if you're in the market for prevention (as opposed to a cure) there are certainly a few options available. Most of them are simple, yet sound sensible.

OS suggests a liter of milk before drinking. This will fill the stomach, reducing the amount you drink. Milk is also supposed to slow the absorption of the alcohol. For those of you who are lactose intolerant, a full meal before drinking will have the same effect.

IM's suggestion runs along similar lines. He claims that a hangover is merely dehydration, considering that when you drink a lot, you usually visit the bathrooms a lot as well. This wreaks havoc with your electrolyte balances. He recommends you drink 2 liters of water after finishing up a night of drinking.

To this we can only echo his warning: "If you can drink 2 liters of water after a night of carousing, it's **OBVIOUS** you haven't drunk enough!"

Disclaimer time: We (The Expat Vet) in no way condone anything like binge drinking, excess consumption of alcohol, staying up until all hours, or other unhealthy things like that. All facts in this article are based on word of mouth. We didn't go and test this stuff out.

While excessive alcohol can reduce inhibitions, cause elevated moods, and has helped ugly people have sex since 3000BC, it can also cause liver damage, brain impairment, and may make you believe you are bigger, stronger, and smarter than the gang of skin-heads drinking in the same pub.

This article is for when you choose to ignore our warnings.

Mark Hedberg

Got anything to say about the student **LIFESTYLE**? Send your articles to the Expat Vet! Email them to kivctites@freemail.hu today!

"We can count on each other's help anytime"

*Interview with Prof. Dr. Peter Rudas,
the Head of the Department of Physiology and Biochemistry*

Prof. Dr. Péter Rudas was born in 1951 and earned his veterinary degree in 1974. He defended his dissertation in 1984. From 1996 he was a doctor of the Hungarian Science Academy (HSA). In 1990 he became the head of the Physiology and Biochemistry Institute. Between 1996 and 1999 received the Széchenyi Scholarship. In 1999 he was "Author of the Year", and in 2000 he received an award from the Academy. In 2000 he gave the opening talk at the Szt. István University's first "University Days".

Why did you become a veterinarian?

I was one of those very few who knew what they wanted from an early age. When I was 8 and they asked me what I'd like to do, I replied that I would write a zoology book and live from the proceeds. By the time I was in high school I knew I would like to be at the Veterinary University, and after getting my diploma I stayed here. I was already thinking that I'd like to live my life at the University. This is a straight career path, though it is relatively rare.

You accepted positions in several organizations. What do you do in these jobs and when you run the Department?

Sometimes it's pointed out to me how many functions I perform. This is something life brings with it. While someone is a teacher's assistant, an assistant professor, or an associate professor, he usually concentrates on one thing at a time. As he gets closer to directing some organization, life pulls him into committees. This primarily benefits his Department, because working in 6-8 committees he can get to know possible directions and sources that are available to him. You can establish relationships or connections in Hungary and abroad that are beneficial to his colleagues and the University. We have very close bonds with many famous institutions, such as the (British) Royal Veterinary College, Harvard, Pennsylvania State University, and Oklahoma State University. We've

invited professors, aided them in research, and helped in the preparation of a multimedia laboratory by giving guest lectures. We cooperatively take part in research and teaching conferences.

What kind of relationship does the Department have with other physiology departments inside Hungary?

Through my colleagues and I here our relationship is very good. Between 1993 and 1995 we established the Hungarian Physiology Teachers' Club. 60 people joined from 5 medical schools, and it functioned for many years as a very good club. Later it was modified, and at the yearly congress of the Hungarian Physiology Association (IIPA) we are now the ones responsible for organizing the teaching section. Thanks to this we are in contact with practically every researcher, and we exchange ideas and experience on how to improve the teaching. This was also helped by the fact that we built the very first multimedia laboratory, ahead of all the other schools. At that time this was a very important start, which only increased the cooperation. My dear predecessor, Professor Pethes, who was the HPA's head secretary, grew us into the HPF. Everyone became a member. With this group there is also a working relationship with the Hungarian Endocrinology and Metabolism Association. The members see each other, talk, and maintain contact. This is how we can count on each other's help anytime.

Do you perform research?

Yes; the second pillar of University life is research. Of course it's not in the amount and depth that I could do before. I don't take part in the work flood, but I have PhD students, which I always had. I'm very proud of the fact that a large portion of the University staff is composed of people I did student projects with. I had 2 students who received the Pro Scientia medal, Dr. Anna Kollár and Dr. Balázs Gereben., which is quite rare. I'm lucky because I can say that (even if it was a small thing) I discovered something, and I experienced the sweeping joy of scientific discovery. The metabolism of pituitary hormones and their role in peripheral regulation was what my PhD and HSA papers were based on. I'm also proud that I had a large role in introducing molecular biological methods here.

What is your opinion about student opportunities (Student projects, student assignments) at the Department and their usage?

This is an interesting question. When I became head of this department (now 12 years ago) I definitely wanted to decrease the number of lectures, to make the students more creative. A lot of my energy went into channeling physiology teaching in that direction. This began with reviewing scientific articles. First individual students were required to independently do this, then groups of students, then finally the student assignment system evolved. The multimedia CD is avail-

able to everyone, and the requirements are the same for all 3 student groups. Yet now I feel that we are teaching like a high school: we go in, say our piece, and nobody comes if they don't want to, since they can learn it at home. The advantage that I had hoped for with this system has not materialized: the free time has not been dedicated to creative student work.

Do foreign language students have similar student assignments?

Yes, we announce it to all three student bodies. The most active are the German speakers - almost everybody willingly takes part. The English speakers are the least enthusiastic.

What would you change in the teaching in the future?

In my opinion the theoretical teaching is fine. I don't see a reason for any large changes. We do want to transform the physiology practicals. We are going to greatly reduce the usage of laboratory animals while maintaining the level of teaching. We want the practical to highly develop the student's readiness. EU directives (after joining that organization) make it impossible to perform intensive animal experiments, and we support the new ethical and animal welfare rules. Practical will be divided into three parts. In the first part computer simulation will replace the animals; in the second experiments will be continued on oneself (we can expand the study of neural stimulation or metabolism, for example); and in the third the student would have contact with animals. If it were up to me, I would hold a double physiology preparatory class once a week on Monday. The students would have the rest of the week to memorize it, and on Friday we would test them with a short quiz. I would increase the student's independent work, and some would be given assignments with some sort of clinical significance or interest. This would require educational reform and a change in perspective. The ministry, govern-

ment, and public shouldn't look at how many hours I teach. They should see how the students are satisfied with me. Unfortunately this is very subjective, and they don't pay you based on this. I attend local and international teaching conferences, and I see this is a problem all over the world.

How do you see the Department's relationship inside the University?

We can talk in the course of senate and committee meetings. However personal communication regarding similar subjects is missing. We are relatively active, consulting with Professor Gaál in pathophysiology and Professor Vörös of internal medicine. We even have common student projects. If there is a problem with how a subject was taught earlier to the students, we frequently call the teachers (Professors Sótonyi, Hajós, Kótai, Scheiber) so that we can get their newest opinions and teach the subject as well as possible. Sadly, however, this is not the regular communication that I miss. I think the students feel this isolation, which is a result of our lack of time.

What is the role of the two subjects in veterinary education?

First: knowledge of physiology and biochemistry is applicable in every field, and second, there are many ways to teach veterinary medicine. There are schools that have less separation between basics, preclinical and clinical knowledge. This way the student doesn't have to repeatedly hear something he's already learnt, and/or gets to work with interesting clinical problems right at the start. This is one possibility. Our system is fairly Prussian. I think it's very good if something is systematically learned. I also think that more should be learned than is needed, so that the students retain what is really important.

How do you feel the students have changed in the last 25 years?

The most obvious change is that the

ratio of sexes has completely changed. I find it interesting that the students are more mature, more prepared, and more experienced. They are realistic, free, you know what you want and you live with your rights. We lived as second class citizens, and accepted it as normal. We thought that there were the important people who taught us, and our only job was to learn their material. This may appear as a negative, but it has one important advantage: today's students are looking for opportunities and rights where they shouldn't. They try to find more ways to "squeak through" or "skip" classes. We could never have worked on things like that. I feel that along with this greater workload we provided much greater results. Today there are fewer requirements on the students (lectures are no longer mandatory, etc.) Today I would guess that a student spends about 60% of his time on the campus, while we spent 95%. If someone chooses this path, he should spend at least three-quarters of his time here.

The students are occupied with lots of other things; they study for exams in crash programs. We were a little more balanced. In the schools where the society is balanced, (where things are going well) the students never give the teachers a rest. This kind of pressure is not seen here in Hungary. The best sign that the students are using their rights here would be if I were afraid to enter the campus for fear of being pounced on by students demanding clarification or details of the subject matter. In the USA, where I gave several courses, I observed that the students were so enthusiastic, some teachers had to flee from them.

But in summary, I can say that today's student body is much more enjoyable than ours was. It's full of intelligent faces, and as each year goes by I give my lectures with a happier heart.

*Luca A. Vecsei
László Z. Rév*

Translated: *Mark Hedberg*

It's a sad tendency that in our Faculty the teachers and students are almost completely isolated, like two Indian castes. In our new series We are attempting to breach this wall, and show what goes on „behind the scenes“ in a Department. Our first spotlight is on the Physiology and Biochemistry Institute.

Dr. Tamás Veresegyházy: It was a beautiful experience when Professor Kutas retired, and a chorus of students performed selections from the „Biochemistry Songbook“. There was a lot of stuff going on here then. Clown parades, Lemon Awards - my biochemistry practical class baked me a lemon cake as a farewell. I will always keep memories like this in my closet. There was one Equus-day when a lemon was auctioned off for 60 Ft! These were all very kind, very memorable encounters.

Dr. Tibor Bartha: There was once a student who didn't want to wear contact lenses or glasses, so she had surgery on her eyes, which means that a laser shaved her corneas. This was very painful; she had to wear sunglasses for at least two weeks. When this period was over, I went to her and asked "How are you, can you see now?" She replied "Yes, Dr. Muray!"

How did it happen that one Department has both these subjects?

Prof. Rudas: This has historical reasons. It all started when one of my predecessors, physiology's Professor Kemény hired Balázs Juhász and Zsuzsanna Gáspár to introduce biochemistry. The latter wrote our first biochemistry textbook here. Physiology research in the world today is focusing more and more on biochemical and molecular biology aspects. Biochemical research is looking into areas where there is a closer connection with live animals. This makes for an excellent synthesis. It could be a wonderful model for others to follow.

The reason for teaching physiology at a medical faculty is fairly simple: how can people understand a sick body if they don't know how a healthy one works? In this spirit physiology (along with pathology) was taught at the then Animal Healing Department from 1826. It became an independent Department in 1872 as the Physiology and Histology Department, with Lajos Thanhoffer as head. "The Dissection of Domestic Animals, with Respect to Physiology" was published in 1877 (Author: Alajos Szabó) and was the main textbook for teaching Physiology. During this time the results of experiments performed here were published in

1883 in an internationally acclaimed textbook. When the then Hungarian Royal Veterinary Teaching Institute occupied today's campus, the Physiology Department was able to continue work in their own building. Ferenc Tangl was director of the Department during its Golden Age, at the turn of the 20th century. The focus of work here was on the body's energy requirements, which gave rise to noteworthy achievements (like the Tangl calorimeter). In 1908, during Géza Farkas's tenure as Dept. Head, the Physiology building received a second story. In this time, physiology received the lion's share of attention, to the detriment of histology. The balance was soon restored by his successor, Dezső Deseő. In 1948 histology was separated from physiology, and in 1951 Armand Kemény became head of the department, the first veterinarian to do so. (He would later become acting University rector.) During this time biochemistry was under the purview of the Chemistry Department - all biochemical research went on in that department (in close cooperation with physiology). Balázs Juhász gave the first physiology lectures with a biochemical emphasis. In 1951 biochemistry became an independent subject. In

1953 it became an independent organization. The first director was Zsuzsa N. Gáspár. She was succeeded by Béla Lajos Tóth, Ferenc Kutas, and Tamás Veresegyházy. György Pethes became department Head in 1973. Under his direction new directions in research were undertaken. His work resulted in an independent department: Radiobiology. Since 1990 the Department head has been Dr. Péter Rudas.

Source: 200 years of Hungarian Veterinary Higher Education

The Heads of the Department

József Hoffner	1826-1841
Vilmos Zlamál	1841-1846
Ajajos Szabó	1846-1872
Lajos Thanhoffer	1872-1890
Imre Regéczy Nagy	1890
Sándor Korány	1891
Ferenc Tangl	1892-1903
Géza Farkas	1903-1922
Dezső Deseő	1922-1948
Péter Bálint	1948-1950
Ernö Gyarmati	1950-1952
Armand Kemény	1951-1973
György Pethes	1973-1990
Péter Rudas	1990-

Lecturers of Biochemistry

Balázs Juhász	1951-1953
Zsuzsa N. Gáspár	1953-1965
Béla Lajos Tóth	1965-1973
Ferenc Kutas	1973-1995
Tamás Veresegyházy	1995-

How would you describe life in the Institute?

Prof. Dr. Tibor Bartha: In the macroscopic world, (EU, gasoline prices, national economic conditions) a man

lives life in his own little hamster wheel. He has the university, with its nice green parks, he has a research topic, he has students. This creates a little island where he feels comfortable. You need a lot to accomplish this: a home where you can relax, a good working environment. I like to work here because my predecessors were very careful to make sure that something was always happening, that it was happening well, that we proceed. This progress creates a feeling of success, which for a motivated person is very important. Under Professor Rudas I am absolutely fine. I concentrate on my hobbies. I research, I teach.

How much have you changed the theme of biochemical teaching?

Dr. Tamás Veresegyházy: I haven't changed the theme at all. Professor Kutas did an outstanding job building up the teaching of biochemistry. There is always something new (compared to what he taught). A good 20-25% more material comes from biochemistry. Some things have become more modern, like the respiration chain. Cholesterol synthesis has become more detailed, and vitamins are focused on from a more biochemical perspective. Previously biochemistry was dedicated to explaining clinical symptoms. We almost completely ignored vitamins and how they become biologically active. I don't think this has greatly impacted the student lifestyle.

Where does biochemistry have a role in practice?

As a veterinarian, you undertake to intervene in the metabolism. We learn the general relationships in

physiology, but you find out here how corn becomes fat (when it is composed of carbohydrates!). During the course of a disease, you can't find out where to alter an abnormal metabolism without biochemistry. Here is also where your thought process develops to where you can diagnose something. 75-80% of what you learn in biochemistry will be lost by the time you take your state exams - but you remember how to make diagnoses based on what happened, what was the background, what is the source of the problem, and how to intervene. You can learn to inject an animal without this. A layman can do this as well, but won't know what he's doing. I hope you will know.

What kind of research is going on in the Department?

Prof. Dr. Peter Rudas: The department has three sections. (Biochemistry, Physiology, Immunology and Radioisotope.) Because of this we have ongoing research in 3 large areas. About the entire Department, it can be said that we've gone heavily in the direction of molecular biology. This means that we very rarely use laboratory animals - instead we are examining organs and cells.

The Immunology and Radioisotope section is exploring immune physiology. The biggest success can largely be attributed to Dr. Imre Kaeskovics, who is also the president of the Hungarian Immunologists' Association. Using molecular biological methods, they were the first in the world to document how immunoglobulins enter the milk.

The pituitary work group also has internationally recognized results. Working together with researchers at Harvard, we cloned the type II deiodase enzyme, which is the most important key enzyme in the transformation of T4 active hormone. Of course this would not have been possible without international cooperation. Dr. Balázs Gereben, who has sadly left us since then, contributed a great deal to this work. We have started another line of research here, which is more closely bound to veterinary details: the accumulation of protein in the cell's endocellular space, which is related to the amyloid problem. The pituitary is an integral part of the metabolism, and the protein hormone leptin is part of the energy sensing system. Dr. Bartha is the one primarily concerned with this problem, along with the Egyptian Ph.Ds.

They are proceeding very well. We've found the leptin gene in cattle, and thanks to this we can observe its expression. This is very useful in the field of reproductive biology.

Biochemistry has two directions as well. The first is the macroscopic biochemical examination of the rumen, which is being done by Associate Professor (docens) Veresegyházy. The Nógrádi-Gálfi research team has made great strides in their work. They're researching the role of butyrates as a regulator in rumen health, and through this, rumen physiology. Dr. Nógrádi has her own separate field, having to do with lectins. Lectins are carbohydrate chains that enable bacterial agglutination, which obviously has gigantic implications in practice, as changes in digestion depend on how bacteria can settle in the gut.